

ἤ ρήτορος στολήν ἀρπάσας, περιέρχεται συκοφάντης, καὶ φοβερός ἀντίον πᾶσι βλέπων.

§ 32. Ἄρ' οὖν ἀρρένωπόν τι καὶ σεμνὸν εἶδος τῇ τοιοῦτῳ δαίμονι πρέπει, ἢ μάλλον ὑγρὸν τε καὶ μαλθακόν; Οὐκοῦν τὸ οἰκεῖον αὐτῷ σχῆμα προσθήσομεν, οὐχ, ὃ πλαττόμενος ἐνδύεται πολλάκις, ἀνδρείου καὶ φοβερόν. Προΐτω γε αἴτην² διατροφῶν τε, καὶ μύρου καὶ οἴνου ἀποπνέων, ἐν κροκωτῇ, μετὰ πολλοῦ καὶ ἀτάκτου γέλωτος, μεθύοντι προσεοικώς, κοιμάζοντι μεθ' ἡμέραν ἀσελγῆ κῶμον· στεφάνους τινὰς ἐστεφανωμένους ἐώλους, τὴν τε κεφαλὴν καὶ περὶ τῷ τραχήλῳ καὶ πλάγιος φερόμενος, ὀρχοῦμενός τε καὶ ἄδων θῆλυ καὶ ἄμισσον μέλας. Ἀγέσθω δὲ ὑπὸ γυναικῶν ἀναισχύντων καὶ ἀκολάστων, ἐπιθυμιῶν τινῶν λεγομένων, ἄλλων ἐπ' ἄλλα ἐλκουσῶν μηδεμίαν αὐτῶν ἀπωθοῦμενος, μηδὲ ἀντιλέγων³ ἀλλ' ἐτοιμῶς δέ⁴ καὶ προθύμως συνεπόμενος. Αἱ δέ,⁵ μετὰ πολλοῦ καμᾶτου, κυμβάλων τε καὶ αὐλῶν, φέρουσαι μαινόμενον αὐτὸν σπουδῆ προΐτωσαν. Ὁ δ' ἐκ μέσων ἀναξιοτάτων γυναικῶν, ὀξύτερον καὶ ἀκρατέστερον· λευκὸς ἰδεῖν, ἐντροφερός, αἰθρίας καὶ πόνων ἄπειρος, ἀποκλίνων τὸν τράχηλον, ὑγροῖς τοῖς ἔμμασι μάχλον ὑποβλέπων, αἰεὶ τὸ σῶμα καταθέμενος, τῇ ψυχῇ δὲ οὐδὲν προσέχων, οὐδὲ τοῖς ὑπ' αὐτῆς προστασσομένοις. Τοῦτον ἀγαλματοποιὸς ἢ γραφεὺς ἀναγκάζομενος εἰκάζειν, οὐκ ἂν ὁμοιότερον ἄλλῃ ἐργάσαιτο, ἢ τῷ Σύρων βασιλεῖ⁶ μετ' εὐνούχων καὶ παλλακῶν ἐνδοῦ διαδισῶντι, στρατοπέδου τε καὶ πολέμου καὶ ἀγορᾶς ἀθεάτω τὸ παράπαν. Προηγίσθω δὲ τούτων ἀπάτη, πᾶν ὄραία καὶ πιθανή, κειοσμημένη κόσμοις πορνικαῖς, μειδιῶσα καὶ ὑπισχνουμένη πλήθος ἀγαθῶν, ὡς ἐπ' αὐτὴν ἄγουσα τὴν εὐδαιμονίαν, ἕως ἂν εἰς βάρβαρον καταβάλλῃ λαβοῦσα, εἰς πολὺν τε καὶ ῥυπαρὸν βόρβορον· ἔπειτα ἐάσῃ κυλιθεῖσθαι μετὰ τῶν στεφάνων καὶ τοῦ κροκωτοῦ. Τοιοῦτῳ δεσπότη λατρεύουσαι, καὶ τοιαῦτα πάσχουσαι, πλαυῶνται κατὰ τὸν βίον, ὅσαι ψυχὰς πρὸς μὲν πόνους θειλαὶ καὶ ἀδύναται, δεδουλωμέναι δὲ ἡδοναῖς, φιλήθοναι καὶ φιλοσώματοι, βίον αἰσχρὸν καὶ ἐπονείδιστον οὐχ ἐλόμεναι ζῶσιν, ἀλλ' ἐνεχθεῖσαι πρὸς αὐτόν.

§ 33. Οὐκοῦν μετὰ τούτου ὁ λόγος, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι Σφηττοῖ,² τρίτον εἰσάγει χορὸν, ὃς ἔχει τὸν φιλότιμον, οὐ πᾶν προ-

§ 32. 2. Προΐτω γεμ.) Ἐπεξηγηματικὸς, ἢ γοῦν προτραπητικὸς ὁ Γαμήν. — 3. Μηδὲν ἀντιλ.) Αὐταῖς ἐνλαθῆταῖς ἐπιθυμίαις. — 4. Ἄλλ' ... δέ.) Ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ ἦτοι παραπληρωματικὸς, ἢ βεβαιωτικὸς. — 5. Αἱ δέ.) Εἰρημέναι γυναῖκες. — 6. Τῷ Σύρων βασιλ.) Οἱ

γὰρ τῶν Σύρων βασιλεῖς τραυηλότατον ἔζων βίον οὐδέποτε ἢ ἐν ἀγορᾷ ἔξερχόμενοι, ἢ εἰς στρατόπεδον παρεσόμενοι, ἀλλ' ἐνδοῦ μετὰ γυναικῶν καὶ εὐνούχων διαβίου. Ἐννοεῖ δὲ μάλιστα ἐνταῦθα τὸν Σαρδανάπαλον τοιοῦτον γεγονότα.

§ 33. 2. Σφηττοῖ.) Δῆμος ἐν Ἀθή·

ἄνωγας τῶν νῦν ἀγωνιούμενων³ καίτοι φιλόνηκον ὄντα τῆ φύσει πε-
 ρὶ πάντα καὶ προτεύειν ἀξιοῦντα· πλὴν οὐ περὶ δοξῆς ἢ τιμῆς ἢ
 κρίσεως αὐτῇ ταῦν ἔστηκεν, ὑπὲρ δὲ πολλῆς καὶ δικαίας ἀδοξι-
 ας. Φέρε δὴ ποιοῦντι πλάττωμεν τό,τε σχῆμα καὶ τὸ εἶδος τοῦ
 φιλοτίμου θαίμονος; ἢ δηλονότι πτερωτόν τε καὶ ὑπηνέμιον; κα-
 τὰ τὸ ἦθος αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἅμα τοῖς πνεύμασι φερόμε-
 νον· ὁποίους τοὺς Βορεάδας⁴ ἐναθυμήθησάν τε καὶ ἔγραψαν οἱ γρα-
 φεῖς· ἔλαφρους τε καὶ μεταρσίους τοῖς τοῦ πνεύματος αὔραις συνθέ-
 οντας. Ἀλλὰ ἐκεῖνον⁵ μὲν ὅποτε βουληθείεν, ἐπεδείκνυντο τὴν
 αὐτῶν δύναμιν, τῶς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων Ἰρώων ἐν τῇ Ἀγορῇ
 συνέπλεον ναυτιλλόμενοι, καὶ τὰλλα πράττοντες οὐδενὸς ἤττον. Ὁ
 δὲ τῶν φιλοδόξων ἀνδρῶν προστάτης,⁶ ἀεὶ μετέωρος, οὐδέποτε
 γῆς ἐραπτόμενος, οὐδὲ ταπεινοῦ τιως, ἀλλὰ ὑψηλός⁷ καὶ μετάρσι-
 ος. Ὅταν μὲν αἰθρίας τύχη καὶ γαλήνης, ἢ ζεφύρου τιωὸς ἐπιει-
 κῶς πνέοντος, ἀεὶ μᾶλλον ἀγαλλόμενος τε καὶ ἰὼν εἰς αὐτὸν τὸν
 αἰθέρα, καὶ πολλὰκις δ' ἐν σκοτεινῇ νύφει κρυπτόμενος, ἀδοξίας τι-
 νὸς συντραχούσης, καὶ φόβου, παρὰ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων, οὗς
 ἐκεῖνος θεραπεύει καὶ τιμᾶ, καὶ τῆς εὐθαιμονίας τῆς αὐτοῦ κυρίου
 ἀπέδειξεν.⁸ Οὐδέν γε μὴν προσέεικεν ἀσφαλείας ἕνεκεν, οὔτε ἀετοῖς,
 οὔτε γεράνοις, οὔτε ἄλλῃ τινὶ πτηνῇ γένει τὴν φύσιν· ἀλλὰ μάλ-
 λον ἂν τις αὐτὸν προσεικάσειε τῇ Ἰκαρίου βιαίῳ καὶ παρὰ φύ-
 σιν φορᾷ· οὐ δυνατὸν⁹ τέχνημα ἐπιχειρήσαντος Δαιδάλου τεχνή-
 σασθαι. Τοιγαρῶν ὑπὸ νεότητος καὶ ἀλαζονείας ἐπιθυμῶν ὑψη-
 λότερος τῶν ἀστρῶν φέρεσθαι, χρόνον μὲν τινα ἐσώζετο βραχύν,
 χαλωμένον δὲ τῶν θεσμῶν, καὶ τοῦ κηροῦ ῥέοντος, ἐπωνυμίαν ἀ-
 πό τοῦδε τῆ πελάγει παρέσχευ, οὐπερ¹⁰ ἠφανίσθη πεσσόν. Κᾶκεῖ-
 νος¹¹ ἀσθενέσι καὶ κούφοις τῇ ἔντι πιστεύσας πτεροῖς· λέγει δὲ τι-
 μαῖς τε καὶ ἐπαίνοις ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων τῶν πολλῶν ὡς ἔτυχε

ναις. — 3. Τὸν νῦν ἀγων.) Ἀγῶνα δηλ.
 — 4. Βορεάδ.) Ζήτην δηλ. καὶ Κόλαϊν
 υἱὸς Βορέου· παριστάτι δὲ αὐτοὺς τοὺς
 ὄμιους πλήρεις χρυσοῦν· λεπίδων, ἐν τοῖς
 ποσὶ πτέρυγας, καὶ ἐν τῇ κεφαλῇ τρί-
 χας μακρὰς ἔχοντας. Οὗτοι δὲ καὶ τοῖς
 Ἀργοναύταις συνέπλευσαν εἰς Κόλχους,
 ὅποτε Ἰάσων σὺν τοῖς ἀρίστοις εἰς ζή-
 τησιν τοῦ χρυσοῦ θέρατος ἐστάλη· τού-
 των ὁ μὲν πνεῖν ἐλέγετο ἠσυχῶς, ὁ δὲ
 σφοδρῶς καὶ μετ' ἀζύτητος. — 5. Ἀλλ'
 ἐκεῖν.) Οἱ Βορεάδαί. — 6. Προστάτης.)
 Δαίμων. — 7. Ἀλλ' ὑψηλ.) Ἐννοεῖται,
 ἔστι. — 8. Ἀπέδειξ.) Καὶ οὗς ἀπέδει-
 ξε κυρίως τῆς εὐθαιμ. — 9. Οὐ δυνατ.)

Ἀδύνατον γὰρ τέχνημα τεχνήσασθαι ἐ-
 πιχειρήσει Δαίδαλος τὴν πτήτην· ὁ γὰρ
 Δαίδαλος μετὰ τοῦ υἱοῦ Ἰκάρου ἐν τῇ παρ'
 αὐτοῦ κατασκευασθέντι Λαβυρίνθῳ ἐν
 Κρήτῃ βληθείς ἀπὸ Μίνως βασιλευού-
 τος τότε Κρήτης, πτέρυγας κατασκευ-
 ασαν αὐτῷ τε καὶ τῷ υἱῷ, κηρῷ κολλή-
 σας· καὶ αὐτὸς μὲν πρόσγειότερον ἰ-
 πτάμενος διεσώθη, Ἰκαρος δὲ ὑψηλότε-
 τος γενόμενος, τακέντος τοῦ κηροῦ,
 καὶ τῶν πτερύγων λυθέντων, ἔπεσεν εἰς
 τὸ πέλαγος, ὃ παρ' αὐτοῦ καλεῖται Ἰ-
 κάριον. — 10. Οὐπερ.) Ἀντὶ ἔνθα περ.
 — 11. Κᾶκεῖνος.) Ὁ φιλότιμος θαίμων

γιγνομένοις ἐπισφαλῶς καὶ ἀσταθμῆτως φέρεται καὶ φέρει τὸν ἀνδρα τὸν αὐτοῦ ζηλωτὴν τε καὶ ὑπερέτην· νῦν μὲν ὑψηλὸν καὶ μακάριον πολλοῖς φαινόμενον, πάλιν δὲ αὐτῷ,¹² ταπεινὸν τε καὶ ἄθλιον, ἀλλὰ πρότῃ καὶ μάλιστα αὐτῷ δοκοῦντα.

§ 34. Εἰ δὲ τῇ οὐ φίλον² πτηνὸν αὐτὸν διανοῆσαι καὶ ποιεῖν ὥδε ἀφομοιούτω αὐτὸν τῇ τοῦ Ἰξίου³ χαλεπῇ καὶ βιαίῃ φορᾷ τε καὶ ἀνάγκῃ, τροχοῦ τινος ῥύμη,⁴ κύκλῳ κινουμένου τε καὶ φερομένου. Οὐ γὰρ ἀπεικός, οὐδὲ μακρὰν δὴ τῶν σφῶν τε καὶ κομφῶν εἰκασμάτων εἶη ἂν καὶ ὁ τροχὸς ὁρᾷ παραβαλλόμενος, τῇ τε κινήσει καὶ μεταβολῇ πάντῃ ῥαδίως περιβέων, ἐν δὲ τῇ περιφορᾷ παντοῖα σχήματα τὴν ψυχὴν ἀναγκάζει λαμβάνειν μᾶλλον, ἢ ὁ τῶν κεραμῶν,⁵ τὰ ἐπ' αὐτῷ πλαττόμενα. Ἄνδρα δὴ τοιοῦτον εἰλούμενον αἰεὶ καὶ περιφερόμενον, κόλακα δῆμων τε καὶ ὄχλων ἐν ἐκκλησίαις, ἢ ἐπιδείξει βασιλέων ἢ τυράννων λεγομένων φιλικῶς καὶ θεραπεύαις, τίς οὐκ ἂν ἐλεήσειε τῆς φύσεως καὶ τῆς βίας; Λέγω δὲ οὐχ, ὡς⁶ ἂν ἀπὸ τοῦ βελτίστου προσεστηκώς, πολὺ τι πλῆθος ἀνθρώπων, πειθοῖ καὶ λόγῳ μετ' εὐνοίας καὶ δικαιοσύνης πειράται ὑβρίζειν τε καὶ ἄγειν ἐπὶ τὰ βελτίω.

§ 35. Ἐχέτω δὴ καὶ οὗτος ἡμῖν ὁ δαίμων τέλος, ἵνα μὴ νῦν στολάς τε καὶ μορφᾶς προστιθέντες αὐτῷ, καὶ τᾶλλα τὰ προσήκοντα, πολὺν καὶ ἄπειρον εἰσφερώμεθα λόγων ὄχλον. Εἶη δ' ἂν αὐτοῦ τὸ ἦθος, ὡς ἐν βραχεῖ περιλαβεῖν, φιλόνηκον, ἀνσήτον, χαῦνον, ἀλαζονεῖα καὶ ζηλοτυπία καὶ πᾶσι τοῖς τοιοῦτοις ἔγγιστα,² χαλεποῖς τε καὶ ἀγρίοις πάθεσιν. Ἄπαντα γὰρ ταῦτα, φιλοτίμη τρέψῃ ψυχῆς, ἀκουσίωνητα καὶ ἄγρια καὶ χαλεπὰ ἀνάγκη πᾶσα συνέπεσθαι. Ἐπι δὲ αὐτὸν πολὺ μᾶλλον ἄπτειν καὶ ἀνώμαλον ἔχειν τὴν διάνοιαν· ἅτε ἀνωμάλῳ δουλεύοντα καὶ προσέχοντα πράγματι πυκνότερόν τε καὶ συνεχέστερον, ἢ τοὺς κυνηγέτας φασι,³ χαίροντα, καὶ λυπούμενον· ἐκεῖνοις γὰρ δὴ μάλιστα

— 12. Πάλιν δὲ αὐτῷ.) Πάλιν δὲ φέρει αὐτὸ ταπεινὸν καὶ ἄθλιον δοκοῦντα· ὅπερ ἐστὶ πρῶτος αὐτῶς ὁ ὑπὸ τοιοῦτου δαίμονος ταπεινὸς καὶ ἄθλιος γενόμενος, ὁρᾷ τὴν ἑαυτοῦ πτώσιν.

§ 34. Εἰδὲ τῇ οὐ φίλ.) Ἐννοεῖται Ἐσπρίν· εἰδὲ τινι οὐκ ἐστὶ φίλον, εἰδὲ τίς οὐ βούλεται αὐτὸν πτηνὸν διανοῆσαι καὶ ποιεῖν. — 3. Τοῦ Ἰξίου.) Ἰξίου εἰς ἐπιθυμίαν ἦλθεν Ἡρα· ἢ δὲ, ἀνέφερε πρὸς Δία. Ζεὺς δὲ πρὸς ἀπόπειραν ἐπλάσαστο τὸ Ἡρας εἶδωλον ἐκ νεφέλης· ὁ δὲ Ἰξίου τῇ Ἡρᾷ συνεῖναι δοκῶν συνευρέθη τῇ νεφέλῃ, ἐξ ἧς φασὶ τοὺς Κενταύρους γεννηθῆναι. Ὀργισθεὶς οὖν ὁ Ζεὺς κεραυνῶ βαλὼν

Ἰξίωνα, ἐβρόψεν εἰς ἄθην, ἔνθα αἱ Εὐμενίδες ἔδρασαν ὄρεσιν ἐπὶ τροχὸν ἀπαύστως περιχόμενον. — 4. Ῥύμη.) Ἐπεξήγησις ἐστὶ τοῦτο τῆς βιαίας φορᾶς καὶ ἀνάγκης. — 5. Ἡ ὁ τῶν κερ.) Τροχὸς δηλοῖ γὰρ κεραμεῖς, τροχὸν τῷ ποδὶ περιάγοντες, τὸν ἐπ' αὐτῷ τιθέμενον πηλὸν πλαττοῦσι ταῖς χερσὶ, καὶ ποιοῦσι τὰ κεράμια ἄγχεια. — 6. Λέγω δὲ οὐχ ὡς.) Ὁ δὲ λόγος ἐστὶν οὐ περὶ ἐκαίῳ τοῦ ἀνδρός, ὡς.

§ 35. 2. Ἐγγιστα.) Σχεδὸν καὶ πᾶσι τοῖς ὅτι ἔγγιστα τοιοῦτοις χαλ. — 3. Φασίν.) Ὅτι χαίρουσι καὶ λυποῦνται,

τούτο πλείστον και συνεχέστατον συμβαίνει λεγουσι, φαινομένης τε και ἀπολλυμένης τῆς ἀγρας. Ὅταν μὲν γὰρ εὐδοκίμησαις ἔπαινοί τε συμβαίνωσιν αὐτοῖς, ἡ ψυχὴ τοῦ τοιούτου ἀνδρός⁴ αὔξει και βλαστάνει, και θυμαστὸν ἴσχει μέγεθος· καθάπερ Ἀθηναῖοι φασι τὸν ἱερόν τῆς ἐλαίας Θαλλόν⁵ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ βλαστῆσαι, και πλείονα γενέσθαι; ταχὺ δὲ αὐτὸ πάλιν συστῆλλεται, και ταπεινοῦται, και φθίνει, ψόγου τινὸς προσπεπόντος, ἢ δυσθυμίας.

§ 36. Ἀπάτη δὲ και τούτῳ παρέπεται τῷ δαίμονι ἀπασῶν πιθανωτάτη. Οὐ γὰρ ὡς ἡ τοῦ φιλαργύρου και φιληθόνου, λαμπρὸν μὲν οὐδὲν λόγῳ εὐδύνατο² ὑποσχεσθαι οὐδ' ὡς ἐπὶ σεμνά³ και λαμπρῶν προήγαγον τοὺς ἀπατωμένους ὑπ' αὐτῶν, ἀλλὰ μόνου τὸ τῶν ἀγαθῶν αὐτοῖς ὄνομα ἐπερήμιζον και προστετίθεσαν, οὕτως ἡ τοῦδε⁴ ἀπάτη, ἀλλ' ἐπάδουσα και γοητεύουσα, φησι φιλόκαλον αὐτὸν εἶναι.⁵ Και, ὡς ἐπ' ἀρετῆ⁶ τινα ἡ εὐκλείαν, ἀγειν, τὴν ἀρετάν. Πάλιν οὖν ἐνθάδε κινδυνεύτη τὸ δεύτερον,⁷ εἰς τὸν αὐτὸν πεσεῖν μῦθον τοῦ Ἰξίου. Και γὰρ ἐκεῖνόν φασι, ἐπιθυμήσαντα τῶν Πραξ μακαρίων γάμων, νεφέλη τινὶ συγγενόμενον σκοτεινῇ και ἀχλωῶδει, ἀγρηστα και ἀλλόκοτα γεννηῆσαι τέκνα, τὸ τῶν Κενταύρων γένος,⁸ ποικίλον και συμπεφορημένον. Ὁ γὰρ εὐκλείας ἔρωτι⁹ διαμαρτῶν, ἔπειτα θόξης ἐπιθυμίας συνῶν, τῷ ὄντι νεφέλη λέληθεν ἀντὶ τῆς θείας και σεμνῆς ὀμιλίας συνῶν. Ἐκ δὲ τῶν τοιούτων συνουσιῶν ἢ γάμων ὠφέλιμον μὲν ἢ χρήσιμον οὐδὲν ἂν γένοιτο· θυμαστὰ δὲ και ἀλογα, προσεικότα τοῖς Κενταύροις, θημαγωγῶν τινῶν πολιτεύματα, και ἐυγγράμματα σοφιστῶν

ἐνθεν κἀκεῖτε φερόμενοι θηρώντες· χαίρουσι γὰρ εὐρίσκοντες θήραν, και λυποῦνται ἀποτυγχάνοντες. — 4. Τοῦ τοιούτου ἀνδ.) Ἡ ἀπόδοσις πρὸς εὐκλῆν μὲν, ἀορίστως δὲ και ἔχει ὀρθῶς· τὰ γὰρ ἀόριστα και εὐκλῆως λεγόμενα πληθυντικῶς ὄνομα μὲν ἔχει. — 5. Τὸν ἱερόν τῆς ἐλαίας Θαλ.) Οὐδένα ἄλλου μοι δοκεῖ λέγειν, ἢ ὃν ἐφύτευεν Ἀθηναῖα ἐν Ἀθήναις, και κρίσεως γενομένης, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, αὐτὴ κατέσχε τὴν χώραν. Ἀπολλοδ. Γ'.

§ 36. 2. Ἡ τοῦ φιλαργ. και φιληθ. ... εὐδύνατο ...) Προήγαγον ... ἐπερήμιζον και προστετίθεσαν, πληθυντικῶς ἐπάγονται τὰ ῥήματα εἰς τὴν ὀνομαστικὴν, Ἀπάτη ἐννοουμένη και τούτην ἀπὸ τῶν προσώπων πληθυντικῶς· γὰρ τὸ εἶναι ἀπάται μίαν μὲν τοῦ

φιλαργύρου, περὶ ἧς οὐδὲν φανερόν εἶρηκεν· ἕτερα δὲ ἡ τοῦ φιληθόνου περὶ ἧς εἴρηται ἀνωτέρω, λδ'. — 3. Οὐδ' ὡς ἐπὶ σεμνά.) Τὸ Ὡς τροπολογικὸν δοκεῖ, ἢ εἰκαστικόν· ὡς εἰ ἔλεγεν οἶονεῖ ἐπὶ σεμνά τινα. — 4. Οὕτως και ἡ τοῦδε.) Οὕτω και ἡ τοῦ δε τοῦ δαίμονος ἀπάτη οὐκ εὐδύνατο ὑποσχεσθαι λαμπρὸν οὐδὲν λόγῳ, ἀλλ' ἐπάδουσα. — 5. Εἶναι.) Ἐννοεῖται, Δεῖν. — 6. Και ὡς ἐπ' ἀρετ.) Τὸ Ὡς τροπολογικόν· και φησὶν ἀγειν αὐτὸν τρόπον τινα ἐπ' ἀρετῆν. — 7. Κινδυνεύτη τὸ δεύτ.) Εἴρηται γὰρ και ἀνωτέρω, λδ'. περὶ τοῦ μύθου τοῦ Ἰξίου. — 8. Τὸ τῶν Κεν. γένος.) Οἱ γὰρ Κενταυροὶ διεμεῖς μηθολογοῦνται ἐξ ἀνδρός και ἵππου συγκείμενοι· χεῖρας μὲν και στήθη και καρτῆν ἀνδρός, τὰ δ' ἐξ ἵππου. — 9. Ἐρωτι.) Κατ' ἕλληνισμὸν τῆς Ἐν.

Ξεναγοὶ γὰρ¹⁰ καὶ σοφισταὶ καὶ δημαγωγοὶ (λέγω δὲ¹¹ διακρίτων στρατηγούς¹² τε καὶ σοφιστὰς, καὶ πολιτικούς ἀνδρας ἀπὸ τῶν νῦν εἰρημένων) οὗτοι πάντες ἐκείνῳ τῷ δαίμονι¹³ προσνέμεσθαι ἄξιοι, καὶ τῆς ἐκείνου μερίδος τε καὶ ἑταιρείας ἀριθμῆσθαι.

§ 37. Καὶ δὴ νῦν μὲν ἐπέξηλθον τοὺς ὑφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν εἰρημένων δαιμόνων ἐλαυνομένους· πολλάκις δὲ καὶ δύο τὸν αὐτόν,² ἢ πάντες εἰλήχασιν, τἀναντία ἀλλήλοις πράττοντες καὶ ἀπειλοῦντες, εἰ μὴ πείθοιτο, μεγάλας τισὶ περιβαλεῖν ζημίαις. Ὁ μὲν φιλήδονος ἀναλίσκειν εἰς τὰς ἡδονὰς κελεύων, καὶ μήτε χρυσοῦ, μήτε ἀργύρου, μήτε ἄλλου κτήματος φεῖδυσθαι μηδενός· ὁ δ' αὖ φιλοχρήματος καὶ μικρολόγος, οὐκ εἶναι, ἀλλὰ κατέχων τε καὶ ἀπειλῶν, εἰ πείσεται ἐκείνῳ, λιμῶν τε καὶ δίψης, καὶ ἀπάσῃ πενία τε καὶ ἀπορίᾳ διαλλύειν αὐτόν. Πάλιν δὲ ὁ μὲν φιλόδοξος συμβουλεύει καὶ παρακαλεῖ προῖεσθαι τὰ ὄντα τιμῆς ἕνεκα· ὁ δὲ,³ καὶ πρὸς τοῦτον ἀπομάχεται καὶ ἀντιβαίνει. Καὶ μὴν ὁ γε τῆς ἡδονῆς φίλος, καὶ ὁ τῆς δόξης, οὔποτε δύνανται συναῖται, οὔδὲ τὸ αὐτὸ εἰπεῖν. Ὁ μὲν γὰρ⁴ καταφρονεῖ τῆς δόξης καὶ λῆρον ἡγεῖται, καὶ τὸ τοῦ Σαρδαναπάλου προσφέρεται πολλάκις ἐλεγείον·⁵

Τόσσ' ἔχω,⁶ ὅσσ' ἔφαγον, καὶ ἐρύθρισα καὶ μετ' ἐρώτων

Τερπν' ἔπαθον· τὰ δὲ λοιπὰ καὶ ὄθια πάντα λείπεται.

καὶ μάλιστα τὸν θάνατον αἰεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν δείκνυσιν,⁷ ἐξ οὗ οὐδενός ἐτι τῶν ἡδέων δυνασόμενος μετασχεῖν. Ὁ δὲ φιλόδοξος ἄγει τε καὶ ἀφέλκει τῶν ἡδονῶν, τὰ τε ὀνειδῆ καὶ τὰς λοιδορίας ἐπανατεινόμενος.

§ 38. Οὐκ ἔχων οὖν² ὁ ποιήσῃ, καὶ ὅποι τράπηται³ καὶ καταδύσῃται, ἀποδιδράσῃ πολλάκις εἰς τὸ σκότος, καὶ πειράσῃται λαυθάνειν τῷ ἑτέρῳ χαρίζεσθαι καὶ ὑπηρετεῖν. Ὁ δὲ⁴ ἀποκαλύπτει, καὶ εἰς τὸ μέσον αὐτόν ἔλκει. Οὕτω δὴ ψυχὴν διατρορευμένην τε καὶ διασπωμένην, αἰεὶ ποτε ἐν μάχῃ καὶ στάσει διηνεκεῖ πρὸς αὐτὴν οὔσαν, ἀνάγκη πρὸς πᾶσαν ἀφικνεῖσθαι δυστυχίαν. Ὡσπερ

— 10. Ξεναγοὶ γὰρ.) Ἐννοεῖται, Γίνονται. — 11. Λέγω δέ.) Ταῦτα δηλ.

— 12. Στρατηγ.) Τοὺς ὡς ἀληθῶς δηλ. στρατηγ. καὶ σοφ. — 13. Ἐκείνῳ τῷ δαίμ.) Τῷ φιλοτίμῳ δηλ.

§ 37. 2. Καὶ δύο τὸν αὐτ.) Καὶ δύο δαίμονες, ἢ πάντες ὁμοῦ τὸν αὐτὸν ἐκλήρωσαντο ἄνθρωπον. — 3. Ὁ δέ.) Φιλοχρήματος δηλ. — 4. Ὁ μὲν γὰρ.) Ἡδονικὸς δαίμων. — 5. Ἐλεγείον.) Ὁ δ' Ἀριανὸς Ἀναθ. Ἀλεξ. Β. ε. σ'. ἐλεῖνα φησὶν εὑρεθῆναι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Σαρδαναπάλου. Σαρδανάπαλος Ἀνακηνδαξάρου πατρὸς Ἀγχιάλου καὶ

Ταρσῶν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματε, οὗ δὲ, ὧ ξένε, ἔσθιε, καὶ πίνε καὶ παῖζε, ὡς τ' ἄλλα τ' ἀνθρώπινα οὐκ ἔσθια τοῦτου ἄξια. — 6. Τόσσ' ἔχ.) Ἐὰ δύο σοεῖσι διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου ἵνα ποιήσῃσι μακρὰν τὴν πρὸ αὐτῶν συλλαβὴν. — 7. Δείκνυσιν.) Ὁ φιλήδονος δηλ. δαίμων.

§ 38. 2. Οὐκ ἔχων οὖν.) Ὁ ὑπὸ ἀμφοτέρων τούτων κατεχόμενος. — 3. Καὶ ὅποι τράπηται.) Κατ' ἐλλειψιν τοῦ ἀριστολογικοῦ ἄν. — 4. Ὁ δέ.) Ἄλλος δαίμων.

γὰρ τὰ νοσήματα, ἀλλήλοις ἐπιπλεκόμενα, τάναντία δοκοῦντα πολλάκις, χαλεπήν καὶ ἄπορον ποιεῖ τὴν ἴασιν· τὸν αὐτὸν οἶμαι τρόπον, ἀνάγκη γίνεσθαι καὶ τῶν τῆς ψυχῆς⁵ συμμιγνυμένων τε καὶ συμπλεκόμενων εἰς ταῦτό παθῶν.

§ 39. Ἀλλὰ δὴ μεταβαλλόμενοι καθαρὰν τε καὶ κρείττω² τῆς πρότερον ἁρμονίας, τὸν ἀγαθὸν καὶ σώφρονα ὑμῶμεν δαίμονα καὶ θεόν, οἳ ποτε³ ἐκείνου τυχεῖν ἐπέκλωσαν ἀγαθῇ μοίρᾳ παιδείας ὑγιῶς καὶ λόγου μεταλαβοῦσιν. Καὶ δὴ πεπρωμένον αὐτοῖς ἐκ θεῶν ἐγένετο.

Γ. Λιβυκὸς μῦθος.

§ 1. Μῦθον Λιβυκὸν² ἐκπονεῖν, καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα κατα-
 τρίδειν τὴν περὶ λόγους φιλοπονίαν, οὐκ εὐτυχὲς μὲν, οὐ γὰρ οὐ³
 τῶν πρὸς ζῆλον τοῖς ἐπιεικιστάτοις ἀνθρώπων ἀπιστευόντων, ἀλλ'
 ὁμοῦς οὐκ ἀφεκτέον, ὀλιγοῖα τῆς περὶ τὰ τοιαῦτα ἀδολεσχίας.
 Τάχα γὰρ ἂν ποτε καὶ ἡμῖν χρεῖαν οὐ φαύλην παράσχοι ἐλκόμε-
 νά ποι πρὸς τὸ θεόν, καὶ παραβαλλόμενα τοῖς οὔσι καὶ ἀληθέσιν.
 Ἡ δὲ τοιαύτη δύναμις καὶ ἐπιχειρήσεις ὁμοίᾳ δοκεῖ τῇ τῶν γε-
 ωργῶν ἐμπειρίᾳ περὶ τὰ φυτὰ, ἐάν περ ἰκανῶς γίγνηται⁴ ἐκείνοι
 γὰρ ἐνίοτε τοῖς ἀκάροισι καὶ ἀγρίοις ἐνθέντες⁵ καὶ ἐμφυτεύσαντες
 τὰ ἡμερα καὶ κάρποφορα, χρήσιμον ἀντὶ ἀχρήστου, καὶ ὠφέλι-
 μον ἀντὶ ἀνωφελοῦς ἀπέδειξαν τὸ φυτόν. Οὕτω δὴ καὶ τοῖς ἀνωφελέσι
 μυθεύμασι λόγος ἐμδληθεὶς χρήσιμος, καὶ συμφέρων, οὐδ' ἐκεῖνα
 εἶασε μάτην λελεγμένα. Τυχὸν δὲ καὶ οἱ πρῶτοι συντιθέντες αὐτὰ,⁶
 πρὸς τι τοιοῦτον συνέθεσαν, αἰνιττόμενοι καὶ μεταφέροντες, τοῖς
 δυναμένοις ὀρθῶς ὑπολαμβάνειν.⁷ Τοῦδε μὲν δὴ προ-

— 5. Καὶ τῶν τῆς ψυχῆς.) ἴασιν δηλ.
 § 39. 2. Καθαρὰν τε καὶ κρ.) Ὁ
 νοῦς· ἀλλὰ δὴ μεταβάλλωμεν τὴν προτέραν
 ἁρμονίαν εἰς καθαρὰν καὶ κρείττω ἐκεί-
 νης. — 3. Οἳ ποτε.) Δαίμων δηλαδὴ καὶ
 θεός· πληθυντικῶς τὸ ἀναφορικὸν ἐξήνεκ-
 ται διὰ τὰ προηγηθέντα· δηλονότι δύο ὀνό-
 ματα ὁ δὲ νοῦς· οἵποτε δαίμων καὶ
 θεός ἐπέκλωσαν τοῖς μεταβαλοῦσιν ἀγα-
 θῇ μοίρᾳ παιδείας ὑγιῶς καὶ λόγου, ἵνα
 ἐπιτύχωσιν ἐκείνου τοῦ μεταβαλεῖσθαι
 ἐκ τῆς προτέρας ἁρμονίας εἰς καθαρὰν
 τε καὶ κρείττω.

Γ. § 1. 2. Μῦθον λιβ.) Ὁ μῦθος
 οὗτος ἔχεται τοῦ περὶ βασιλείας ἐπιγρά-
 του, ὡς ἐν τῷ κγ'. 7. — 3. Οὐ γὰρ
 οὐ.) Ἐλλείπει τὸ ἔστιν· ὁ δὲ νοῦς οὐ

γὰρ ἔστιν οὐκ ἔστιν ἐν τῶν ζῆλωτων
 ἔργων τοῖς φρονίμοις τῶν ἀνθρώπων,
 ἀπιστοῦσι γὰρ τοῖς τοιοῦτοις· τὸ δὲ
 ἀπιστευόντων, ἢ κακῶς γέγραπται ἀντὶ
 τοῦ, ἀπιστοῦντων· ἢ χωρικῶς ἐπιγράμ-
 τισται τῷ Δίῳ, καθάπερ καὶ τὸ Μύ-
 θευμα. — 4. Ἐάν περ ἰκανῶς γίγν.) Ἡ
 τοιαύτη δύναμις δηλ. καὶ ἐπιχειρήσεις,
 καθ' ἣν τὰ τῶν μῦθων παραβάλλεται
 τοῖς οὔσι καὶ ἀληθέσι πρὸς τὸ θεόν
 ἐλκόμενα. — 5. Ἐνθέντες.) Ἐγκεντροῦ-
 σαντες δηλ. τὰ γὰρ ἀκάρα καὶ ἀχρεῖα
 τῶν δένδρων, ἡμέροις καὶ καρποφόροις
 ἐγκεντροῦντες οἱ γεωργοί, καρποφόρα
 καὶ ἡμερα ἀπεργάζονται. — 6. αὐτὰ.)
 Τὰ μυθεύματα δηλ. — 7. Ὀρθῶς ὑπολαμ.)
 Πρὸς τι τοιοῦτον δηλαδὴ πρὸς τοὺς δυ-
 ναμένους ὀρθῶς δεχέσθαι τὰ τοιαῦτα

οίμιον,⁸ ὡς ἔφη τις, τοῦ νόμου. Τὸ λοιπὸν δ' ἂν, αὐτὸν εἶη τὸν νόμον ἢ τὸν μῦθον λέγειν τε καὶ ἄδειν, ὅποισι μάλιστα ἀφομοιοῦμεν εἰκάσματι τὰς ἐπιθυμίας.

§ 2. Λέγεται γὰρ πάλαι ποτὲ θηρίων εἶναι τι γένος, χαλεπὸν καὶ ἄγριον, πλείστον καὶ μάλιστα γιγνόμενον ἐν τοῖς ἀοικήτοις τῆς Λιβύης. Ἦδε γάρ² ἡ χώρα καὶ νῦν ἐτι δοκεῖ παντοδαπὰς³ φέρειν ζῶων φύσεις, ἐρπετῶν τε καὶ ἄλλων θηρίων. Ἐν οἷς εἶναι⁴ καὶ τοῦτο τὸ γένος, ὑπὲρ οὐ γὰρ ὁ λόγος. Σύνθετον⁵ τὴν τοῦ σώματος ἰδέαν σχεδὸν ἐκ τῶν πλείστον διαφερόντων, παντελῶς ἀποπον. Πλευσίτῃσι δὲ αὐτὸ μέχρι τῆσδε τῆς Σαλάττης⁶ ἐπὶ τὴν Σύρτιν τραφῆς ἔνεκα. Θηρῶν μὲν γάρ⁷ καὶ τἄλλα θηρία, τοὺς τε λέοντας, καὶ τὰς παρδάλεις, ὡς ἐκεῖνα⁸ τὰς τε ἐλάφους καὶ τὰς ἀγρίους ὄνους, καὶ τὰ πρόβατα μάλιστα δὲ ἠδυσθαι τῇ τῶν ἀνθρώπων ἄγρῳ. Ὡς δὴ καὶ ἔνεκα ἐγγύς ἀφικνεῖσθαι τῶν οἰκουμένων μέχρι τῆς Σύρτιος. Ἔστι δὲ ἡ Σύρτις, κόλπος Σαλάττης, εἰσέχων ἐπὶ πολλὴ τῆς χώρας, καὶ τριῶν ἡμερῶν, φασί, πλοῦς ἀκωλύτως πλέουσι. Τοῖς δὲ κατενεχθεῖσιν οὐκ εἶναι⁹ τὸν ἔκπλου οὐνατόν. Βράχεια γὰρ καὶ διθάλαττα,¹⁰ καὶ ταινία μακροὶ μέχρι πολλοῦ διήκουσαι παντάπασιν ἄπορον καὶ δύσκολον παρέχουσι τὸ πέλαιγος. Οὐ γὰρ ἐστὶ κατ' ἐκεῖνα τὸ τῆς Σαλάττης ἀγγεῖον¹¹ καθα-

ἐν αἰνίγματι καὶ μεταφοραῖς. — 8. Τὸ δὲ μὲν δὴ προῖμι.) Νόμον ἐνταῦθα καλεῖ εἶδος ἄτματος, προσοίμιον δὲ τοῦ νόμου ἐστίν, ὅπερ οἱ μουσικοὶ ἕφ' ἑαυτῶν λέγουσιν ἄδοντες ποῖν ἢ τοῦ νόμου ἀρξῶνται τοῦτ' ἐστὶ τοῦ κανονικοῦ καὶ ὁριζμένου ἄτματος.

§ 2. 2. Ἦδε γάρ.) Ἀντὶ τοῦ ἄττη γάρ. τὰ γὰρ ἄρθρα μετὰ τοῦ Δὲ ἀντὶ Ἀντωνυμιῶν. — 3. Παντοδαπὰς.) Ἰπετημετώτατο δὲ τις ἐνταῦθα ἐκεῖνα ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους περὶ ζῶων γενέσεως. «Λέγεται δὲ καὶ τὸ περὶ Λιβύης κἀκρομιαζόμενον, ὡς αἰετὶ τῆς Λιβύης τρεφύτης καινόν. διὰ τὸ μέγνυσθαι καὶ μὴ οὐδὲν ἄλλοις, λεχθήσεται τοῦτο. διὰ γὰρ τὴν σπάνιν τοῦ οὐδατος ἀπαντῶντα πάντα πρὸς ὀλίγους ἔτοπους τοὺς ἔχοντες τὰ γάματα, μὲγνυσθαι καὶ τὰ μὴ ὁμογενῆ καὶ κατοικήρω αὐτῆς. φασὶ τὴν Λιβύην ἀνυδρον ποῦταν. εἶτα ἐν οἷς τύχη πηγὴν τινα οὐδατος ἐκφανῆσαι, συντρέχειν ἐκεῖ πληθὺς θηρίων πιζῶν καὶ ἐρπόντων, τὴν οὐδὲν ἀρκέσασθαι ἐκ δὲ τῆς συνδρομῆς ταύτης καὶ τοῦτο συμβαίνειν, οὐδὲν ἄτινα πρὸς Ἀφροδίτην, ἐπιμύγνυσθαι τοῖς ἑτερογενέτι πρὸς γένεσιν,

ἢ ὅν τὰ τέρατα τίκτεσθαι. περὶ οὐκ αἰετὶς ἄπαν λείβανον ὄξειν τῶν συνδρομακῶτων εἰς γένεσιν, τὰ ἐξ αὐτῶν ὑπαικόμενα ζῶα φέρεται δὲ καὶ δίστινον Ἰαμβικόν περὶ τούτου ὡς ἔχον.»

Ἡ Μουσική, ὡς περὶ Λιβύης, πρὸς θεῶν Ἄει τι καινὸν κατ' ἑαυτὸν τίκτει.

— 4. Ἐν οἷς εἶν.) Ἐννοεῖται τὸ Λέγεται. — 5. Σύνθετον) Λέγεται δηλονότι εἶναι κατὰ τὸν τοῦ σώματος σχηματισμὸν σύνθετον, σχεδὸν ἐκ τῶν πλείστον διαφερόντων καὶ ἀποπώτατον. — 6. Τῆσδε τῆς Σαλ.) Τῆς μεσογείου δηλ. ταύτην οἱ Ῥωμαῖοὶ ἰδίαν ἐκάλου. — 7. Θηρῶν μὲν γάρ.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, Λέγεται. — 8. Ὡς ἐκεῖνα) Τὰ θηρία θηρώσιν οἱ λέοντες δηλαδὴ καὶ αἱ παρδάλεις τὰς ἐλ. καὶ τλ. — 9. Οὐκ εἶναι) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, φασί. τὸ δὲ οὐ πρὸς ἀπαρέμφατον δεχόμενον ἀνάκυσιν εἰς ὀριστικὴν. — 10. Βράχεια γὰρ καὶ διθάλα.) Ἔστι δὲ τὰ βράχεια ἐκ τοῦ βράχης. τὸ δὲ διθάλαττα τὰ ἐκατέρωθεν θάλασσαν ἔχειν σημαίνει, καθάπερ ἡ Κόρινθος κειμένη ἐν τῷ Ἰσθμῷ. ἐνταῦθα ὁμοίως οὐ τοῦτο βούλεται λέγειν, ἀλλὰ οὐκ ὀλίγα μάλιστα ὄθεν μὴ τι γραπτέον οὐσθάλαττα ἀντὶ τοῦ διθάλαττα. — 11. Ἀγγεῖον) Ἀγγεῖον

ρόν. Κοίλος δὲ καὶ ψαμμώδης ὁ τόπος ὧν, ἐκδέχεται τὸ πέλαγος, οὐδὲν ἔχων στερεόν. Ὅθεν οἶμαι θινές τε μεγάλαι, καὶ χώματα ἐν αὐτῇ γίνονται τῆς ψάμμου· καθάπερ ἐν τῇ χώρᾳ συμβαίνει τὸ τοιοῦτον ἀπὸ πνευμάτων, ἐκεῖ δὲ μάλλον ὑπὸ τοῦ κλύδωνος. Ἔστι δὲ καὶ τὰ κύκλω τοιαῦτα σχεδόν, ἐρημιαί, καὶ θινες. Ἀλλὰ γὰρ δὴ τοὺς τε ναυηγούς ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐπανιόντας, καὶ εἴ τινας τῶν λιθῶν κατ' ἀνάγκην διεξιόντας ἢ πλανωμένους ἐπιφαινόμενα ἤσπαζε τὰ θηρία.

§ 3. Ἡ δὲ φύσις αὐτῶν τοῦ σώματος καὶ ἡ ἰδέα τοιαύδε. Τὸ μὲν πρόσωπον γυναικεῖον εὐειδούς· γυναικός· μαστοὶ δὲ καὶ στήθη πολὺ εἰ καλλίστα, καὶ τράχηλος ὁποῖα² οὔτε παρθένου θνητῆς γένους ἄν, οὔτε νύμφης ἀκμαζούσης, οὔτε πλάττων ἢ γράφων αὐθεῖς συνήσεται ἀπεικάζειν τό τε χρῶμα λαμπρότατον, καὶ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν φιλοφροσύνη καὶ ἱμερος ταῖς ψυχαῖς ἐνέπιπτεν, ὅποτε προσίδοι³ τις. Τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα, σκληρὸν τε καὶ ἀρρήκτου ὀφείσει καὶ τὸ κάτω πᾶν ὄφρις. Ὑστάτη δὲ κεφαλὴ τοῦ ὄφριος, μάλα ἀναιδής. Τὰ δὲ θηρία ταῦτα, πτερωτὰ μὲν οὐ λέγεται γενέσθαι, καθάπερ αἱ Σφίγγες,⁴ οὐδὲ διαλέγεσθαι, ὡς ἐκείναι οὐδὲ ἄλλην ἰέναι φωνήν. Ἀλλὰ συρίττειν μόνον, ὥσπερ οἱ δράκοντες, ὀξύτατα. Τῶν δὲ πεζῶν ἀπάντων τάχιστα⁵ ὡς μηθένα ἄν⁶ ποτε ἐκφυγεῖν αὐτὰ καὶ τῶν μὲν ἄλλων,⁷ ἀλκῇ κρατεῖν, ἀνθρώπων δὲ ἀπάτη παραφαίνοντα τὰ στήθη, καὶ τοὺς μαστούς, καὶ ἄμα προσδύποντα, καταγοητεύειν δὲ, καὶ ἔρωτα ἐμβάλειν θεινὸν τῆς ὀμιλίας,⁸ καὶ τοὺς μὲν⁹ προσιέναι καθάπερ γυναῖξί· τὰ δὲ μένειν ἀτρομεῦντα, καὶ κάτω πολλάκις βλέποντα, μιμούμενα γυναῖκα κοσμίαν. Γενόμενον δὲ¹⁰ ἐγγὺς συναρπάξειν ἔχειν γὰρ δὲ καὶ χεῖρας θηριώδεις, ἃς ὑποκρύπτει τέως. Ὁ μὲν οὖν ὄφρις εὐθύς θακῶν,¹¹ ἀπέκτεινεν ἀπὸ τοῦ ἰοῦ· τὸν δὲ νεκρὸν κατεσθίουσιν ἄμα τε ὄφρις καὶ τὸ ἄλλο θηρίον.

§ 4. Ὅδε μὲν δὴ ὁ μῦθος,² οὐ παιδίῳ πλασθεὶς, ὡς ἄν

θαλάττης τὸν κλύδων ἢ λιμένα λέγει κατὰ μεταφορὰν τῶν οἰκειῶν ἀγγείων.

§ 3, 2. Ὅποια) Τοιαῦτα, οἷα. — 3. Ὅποτε προσίδοι) Πρὸς εὐκτικὸν διὰ τὸν ἐννοούμενον θνητικὸν ἄν.—4. Αἱ Σφίγγες) Ἡ γὰρ ἢ τῆς Σφίγγος ἰδέα τοιαύδε· εἶχε τὸ μὲν πρόσωπον γυναικός, στήθος δὲ καὶ βάσις καὶ οὐρὰν λέοντος, καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. Ἀπολλοδ. Γ.—5. Τάχιστα) Εἶναι φασί.—6. Ὡς μηθένα ἄν) Ὁ ἄν θνητικός καὶ ὄνοϋς. Ὡς μηθένα θύνασθαι ἐκφυγεῖν αὐτὰ· διὰ γὰρ τὴν ταχύτη-

τα προκαταλαμβάνουσι τοὺς φεύγοντας.

— 7. Καὶ τῶν μὲν ἄλλ.) Ζῴων ἢ θηρίων.—8. Τῆς ὀμιλίας) Ὁ δ' ἔρωτος ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐν ὀμιλήσῳ καὶ συγγένωνται αὐτοῖς.—9. Καὶ τοὺς μὲν) Ἀνθρώπους δηλαδὴ προσιέναι αὐτοῖς τοῖς θηρίοις καθάπερ γυναῖξί.—10. Γενόμενον δὲ) Ἐὰν δέ τις γένηται ἐγγὺς τούτων.—11. Θακῶν) Ἔστι γὰρ κατὰ τὸ τέλος τοῦ θηρίου κεφαλὴ ὄφριος μάλα ἀναιδής.

§ 4, 2. Ὅδε μὲν δὴ ὁ μῦθος.—3. Ἀλλὰ

ἥττον ἢ θρασὺς καὶ ἀκόλαστος· ἀλλὰ τοῖς μείζοσι³ καὶ τελειωτέραν ἀφροσύνην ἔχουσιν, ὑφ' ἡμῶν δεῦρο μετενεχθεῖς, τάχ' ἂν ἱκανῶς ἐπιδείξαι δύναίτο, ὁποῖόν ἐστι τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος, ὅτι ἄλογα⁴ οὔσαι καὶ θηριώδεις, ἔπειτα, ἡδονήν τινα παραδεικνύουσαι, προσαγόμεναι τοὺς ἀνοήτους ἀπάτη καὶ γοητεία, διαφθείρουσιν οἰκτιस्ता καὶ ἐλεεινότατα. Καὶ χρὴ δεδιέναι, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοντας· ὡσπερ αἱ τίθηται τοὺς παῖδας,⁵ ὅπότεν παρὰ καιρὸν τροφῆς ἢ παιδιᾶς, ἢ ἄλλου τινὸς ὀρέγωνται καὶ ἡμεῖς⁶ ὅπότεν ἢ τρυφῆς, ἢ χρημάτων, ἢ ἀφροδισίων, ἢ δόξης, ἢ ἄλλης τινὸς ἡδονῆς ἐρωῶμεν, μὴ ποτε προστιόντες ταῖς πικρῶν ταύταις, συναρπασθῶμεν ὑπ' αὐτῶν, ἐπ' ὀλέθρῳ καὶ διαφθορᾷ πιασῶν αἰσχίστη. Καὶ γὰρ τοι καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ μύθου ταύτη τρέπει⁷ οὐ χαλεπὸν, ἀνδρὶ ἀδολέσχῳ, καὶ πλείω σχεδὸν ἢ δεῖ σχολήν ἄγουσι.

§ 5. Προστιθέασι γάρ, ὡς δὴ² βασιλεὺς τις τῶν Λιβύων ἐπεχείρησεν ἀνελεῖν τόδε τὸ φύλον τῶν θηρίων, ἀγανακτῶν τῇ διαφθορᾷ³ τοῦ λαοῦ. Καὶ γὰρ τυγχάνειν αὐτῶν πολλὰς⁴ αὐτοῦ κατ' ὠκισμένας, τὸν ὑπὲρ τὴν Σύρτιν ὄρυμον καταλαβούσας, πυκνόν τε καὶ ἄγριον. Συναγαγόντος δὲ πλῆθος στρατοῦ πολὺ, εἶναι γὰρ οὐκ ἀφικνεῖς⁵ τοῖς τε σύρμασι τῶν ἔρρων, καὶ ἐσμῆς αὐτόθεν⁶ δεινῆς φερομένης, οὕτως περισχόντα πανταχόθεν, πῶρ ἐμβάλειν καὶ τὰς μὲν ἀπολειφθείσας, ἀπολέσθαι μετὰ τῶν σκύμνων, τοὺς δὲ Λίβυας φεύγειν κατὰ τάχος ἀπὸ τοῦ χωρίου· μήτε νύκτα μήτε ἡμέραν ἀναπαυομένους, μέχρι νομίζοντες πολὺ προειληφέναι, κατέξευξαν παρὰ ποταμόν τινα. Τῶν δὲ θηρίων ὅποσα ἀπὴν κατὰ θῆραν, ἐπειδὴ τάχιστα ἤσθοντο ἀπολωλότας τοὺς φυλακοὺς, καταδιώξαντα τὴν στρατιάν πρὸς τὸν ποταμόν· τοὺς μὲν ὑπὸν καταλαβόντας, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπειρηκότας ὑπὸ τοῦ κόπου, διέφθειραν πανσυδί. Τότε μὲν οὖν ἀτελὲς αὐτῷ γενέσθαι τὸ ἔργον τῆς διαφθορᾶς τοῦ γένους. Ὑστερον δὲ⁷ τὸν Ἡρακλέα τὴν σύμπασαν γῆν καθαιρούντα ἀπὸ τε τῶν θηρίων καὶ τῶν τυράννων, κά-

τοῖς μείζ.) Ἄλλ' ἐπλάσθη διὰ τοὺς μείζονας, καὶ ὅσοι τῶν παιδῶν τὴν ἀφροσύνην ἔχουσι τελειωτέραν. — 4. Ὅτι ἄλλ.) Δηλαδή δύναιν τ' ἂν ἐπιδείξαι ὅτι ἄλογ. — 5. Τοὺς παῖδ.) Φοβοῦσιν. Ὡσπερ ἐν τῷ Διτωπείῳ μύθῳ ἢ τίθηται λύκῳ διδόναι τὸν παῖδα ἔλεγε κλαίοντα. — 6. Καὶ ἡμ.) οὕτω καὶ ποιούμεν. — 7. Ταύτη τρέπ.) Εἰς τοῦτον δηλ. τὸν νοῦν μεταφέρειν οὐ χαλεπὸν ἀνδρὶ ἀδολέσχῳ ἑαυτὸν δεφρητὴν οὕτως ὁ συγγραφεὺς, ὡς ἀπὸ μέρους τῶν

ἐπιεικεστάτων καὶ μὴ ἀνεχομένων μύθους ἀκούειν.

§ 5, 2. Ὡς δὴ.) Ὅτι δὴ, ὅτι τάχα. — 3. Τῇ διαφθορᾷ.) Ἐπὶ τῇ διαφθορᾷ. — 4. Πολλὰς.) Ἀντὶ πολλὰ τῶν θηρίων τούτων· τὸ γένος θηλυκόν διότι τὰ θηρία ταῦτα ὡς γυναικεῖαν ἔχοντα φύσιν περιέγραψε. — 5. Οὐκ ἀφικνεῖς.) Τὰς θηριώδεις γυναῖκας ταύτας. — 6. Αὐτόθεν.) Ἀπὸ τοῦ ὄρυμοῦ, ἐνθα ἦσαν τὰ θηρία ταῦτα. — 7. Ὑστερον δὲ.) Φατὴν. — 8. Καὶ

καίσε ἀφικέσθαι· καὶ τὸν τε τόπον ἐμπρῆσαι καὶ τὰ φεύγοντα^δ ἐκ τοῦ πυρός,^ε τὰ μὲν^ζ τῷ ῥοπάλῳ πκίοντα κατακαίειν, ὅποσα ὁμοσε ἦει. Τὰ δὲ ἀποδιδράσκοντα τοῖς βέλεσι.

§ 6. Τυχὸν ἂν οὖν ὁ μῦθος αἰνίττεται λέγων, τῶν πολλῶν^α μὲν εἴπου τις ἐπεχείρησε καθάραι τὴν αὐτοῦ ψυχὴν ὡσπερ ἄβατον· καὶ μεστὸν τινα θηρίων χαλεπῶν τόπον, ἐξελών^β δὲ καὶ ἀπολέσας τὸ τῶν ἐπιθυμιῶν γένος, εἴτ' ἐλπίσας ἀπηλλάχθαι καὶ διαπεφευγέναι, οὐκ ἰσχυρῶς ἀποδράσας, ὀλίγον ὕστερον ὑπὸ τῶν λειπομένων ἐπιθυμιῶν ἀπολέσθαι καὶ διαφθαρῆναι.^γ Ἡρακλέα δὲ τὸν Διὸς καὶ Ἀλκμήνης ἐπεξελθεῖν^δ καὶ ἀποφῆναι καθάραν καὶ ἡμερον τὴν αὐτοῦ δαίνοισιν. Καὶ τοῦτο αὐτὸ βούλεσθαι^ε δηλοῦν τῆς γῆς τὴν ἡμέρωσιν.

§ 7. Βούλεσθε οὖν βραχὺ τι καὶ τῶν νεωτέρων λόγων ἐπιχαρισώμεθα^α τοῦ μυθολογήματος; Οὕτω γάρ^β πάνυ πείθονται αὐτῷ, καὶ νομίζουσιν ἀληθές, ὅσπερ ὕστερόν ποτέ φασιν ἐπιφανῆναι τοῦ γένους τούτου,^γ βαδίζουσιν εἰς Ἀμφικονοῦς Ἑλλησι θεωροῖς^δ μετὰ πολλῆς δυνάμειος παραπνευπόσης, ἰππέων, καὶ τοξοτῶν. Δόξαι γὰρ αὐτοῖς ἐπὶ δυνόε τινας κατακείσθαι γυναῖκα, διφθέραν ἐπιδεδβλημένην ἀνοθεῖν, ὡσπερ αἱ Δίδυσσαι, ἐπιθεκνύειν δὲ τὰ στήθη καὶ τοὺς μαστοὺς, καὶ τὸν τράχηλον ἀνακλωσαν. Κατὰ ὑπολαβεῖν^ε ἔκ τινας κόμης τῶν ἐταιρουσῶν τινὰ γυναικῶν ἐνταῦθα ἰέναι πρὸς τὸν ὄχλον. Δύο δὲ τινὰς νεανίσκους, ἐκπλαγέντας τὸ εἶδος, ἰέναι πρὸς αὐτήν, τὸν ἕτερον φθάνοντα.^ζ Τὸ δὲ θηρίον ὡς ἔλαβεν αὐτὸν, κατασύραν εἰς κοῖλόν τι τῆς ψάμμου, κατεσθίειν. Καὶ τὸν ἕτερον νεανίσκον ὑπερβαλόντα, θεάσασθαι καὶ ἀνακραγεῖν καὶ οὕτως ἐπιδοσθῆσαι τὸ λοιπὸν πλῆθος. Τὸ δὲ θηρίον ἐφορμησαι τῷ νεανίσκῳ, προϊσχύμενον τὸν ἔφιν, καὶ ἀποκτεῖναν,^δ οἴχεσθαι μετὰ συργμοῦ. Τὸν δὲ νεκρὸν εὐρεθῆναι σαπρὸν δὴ καὶ

τὰ φεύγ.) Ἀντὶ καὶ τῶν φεύγοντων τὸ γὰρ ἄθροισμα κατὰ γενικὴν, ὅποτα ἐν τοῖς μέρεσι κεῖται τὸ ῥῆμα· ἔστι δὲ κατ' αἰτιατικὴν ὁμοιοπτώτως τοῖς μέρεσι, καὶ διὰ τὸ εἶναι μέρος τοῦ ὅλου, ἔστι γὰρ αὐτὸ καὶ τούτων τὰ φεύγοντα καὶ διότι ἐν κοινὸν τὸ ῥῆμα.

§ 6, 2. Τῶν πολ.) Διαιρητικὸν πρὸς τὸ Τις ἐννοεῖται δὲ τὸ ὅτι. — 3. Ἐξελών.) Οὗτος ὁ ἐπιχειρήσας δηλ. — 4. Καὶ διαφθ.) Ἐννοεῖται οὐκίεται ἢ τι τοιοῦτο. — 5. Ἐπεξελθ.) Αἰνίττεται ὁ μῦθος. — 6. Βούλεσθαι.) Τὸ ἀπαρέμφατον ἀπὸ τοῦ προλεχθέντος αἰνίττεται ὁ μῦθος.

§ 7, 2. Ἐπιχαρισ.) Ἐννοεῖται ὅτι ἵνα οὕτω γάρ, βούλει εἶπω, λέγομεν ἀντὶ

τοῦ, βούλει ἵνα εἶπω οἷον βούλεσθε ἵνα εἰπώμεν ὑμῖν χαριζόμενοι, Ὅσα προσέθηκται νεωστὶ ἐν τῇ μυθολογίᾳ ταύτῃ. — 3. Οὕτω γάρ.) Ἐπιτατικῶς τὸ, Οὕτω. — 4. Τοῦ γένους τούτου.) Τινὰ θηρία, ἢ θηρίον τι. — 5. Θεωροῖς.) Θεωροὶ ἦσαν οἱ εἰ τι μαντεῖον ἢ ναὸν θεοῦ τινὸς ἐν ἑορτῇ ἀφικνούμενοι, ἢτοι χαριζόμενοι τῷ μαντεῖῳ, ἢ ἀναθησόμενοι τι, καὶ ἀπλῶς προσκυνήσοντες. — 6. ὑπολαβεῖν.) Τοὺς Ἑλλήνας νομίσαι, ὅτι γυνή τις κτλ. — 7. Τὸν ἕτερον φθ.) Ὡς ὁ ἕτερος προύλαβε τὴν ὁδὸν, πρὸ τοῦ ἑτέρου ἐλθῶν· ἢ δὲ αὐτὰξ ἐφύωνται· τὸ γὰρ ἀπαρέμφατον πρὸς ἀμφοτέρους· καὶ ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ἕτερον. — 8. Καὶ ἀποκτεῖναν.) Τὸν

μυδῶντα· καὶ τοὺς Λίβυας τοὺς ἡγεμόνας τῆς ὁδοῦ οὐκ ἔστιν ἀ-
πεισθαι τοῦ σώματος, ὡς ἅπαντας⁹ ἀπολουμένους.

ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

ΤΟΥ
ΕΠΙΚΛΗΘΕΝΤΟΣ ΕΥΦΡΑΔΟΥΣ.

Περὶ Φιλίας.

§ 1. Τί δῆποτε,² ὦ μακάριοι,³ ἂν μὲν τις ἡμῖν διηγήται
περὶ τῶν Τρώων⁴ καὶ Ἀχαιῶν, ὡς ἐπολέμησαν⁵ πρὸς ἀλλή-
λους, ἢ περὶ τῆς Ξέρξου στρατείας, ἣν ἤλασεν⁶ ὑπὲρ Ἑλλη-
σπόντου κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἢ περὶ τῆς Ἑλλάδος⁷ αὐτῆς, ὅποσα
ἀνέστη πρὸς ἑαυτὴν στασιάζουσα. Ἐκ τούτων μὲν ἤδεσθε τῶν
λόγων καὶ κατέχεσθε κηλούμενοι, καὶ τοὺς υἱεῖς ἀξιοῦτε μαυθάνειν,
ἀρξάμενους ἀπὸ τῆς μῆνιδος⁸ τῆς Ἀχιλλέως, ὡς ταύτην οὖσαν⁹
ἱκανὴν παιδεύειν, καὶ διὰ τοῦτο¹⁰ σοφωτέρους ἐσομένους, εἴαν ἐ-
πίστωνται πόλεόν τε καὶ ἰδιωτῶν πολέμους καὶ ἔγθρας, καὶ τὰς
ἀπ' αὐτῶν συμφοράς· τῶν δὲ ὑπὲρ φιλίας λόγων, καὶ ὅποσα ἀν-
θρώπους δύνησιν, οὐδὲν πώποτε ἐφροντίσατε, οὔτε αὐτοὶ βουλό-
μενοι μαθεῖν, οὔτε τοῖς παισὶν ὑμῶν παρακελευόμενοι· καίτοι

νεανίσκον. — 9. Ὡς ἅπαντας) Ἀπόλυτος
ἢ μετοχή διὰ τὸ Ὡς.

§ 1, 2. Τί δῆ π.) Διὰ τί δῆποτε. — 3.
Ὡ μακάριοι.) Πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ τοὺς
τούτων παῖδας ἀποτεινόμενος φαίνεται·
διὰ τοῦτο καὶ τῇ λέξει ταύτῃ ἐχρήσατο·
ἔστι δὲ οὐχ ἦττον καὶ πρὸς πάντας ἀν-
θρώπους ἐννοεῖν. — 4. Περὶ Τρ.) Τὴν τῶν
Ἑλλήνων ἀγλαδὴ κατὰ τῆς Τροίας ἐκ-
στρατείαν, ἣν ἐποίησαντο χαριζόμενοι
Μενελάῳ· τοῦτον γὰρ τὴν γυναῖκα Ἑλένην
περίπυτον ἐπὶ κάλλει οὖσαν ἐλθὼν ἔκλε-
ψεν Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πριάμου βασιλέως
Τροίας, ἐκ τούτου ὀργισθέντες Ἕλληνες
καὶ ἐλθόντες εἰς Τροίαν, μετὰ δεκαετῆ
πολιορκίαν, κατὰ κράτος εἶλον. — 5. Ὡς
ἐπολ.) Τὸ Ὡς τροπικόν· οἶον· Πῶς ἐπο-
λέμησαν· κατὰ τινὰ τρόπον, καὶ ἐν τίσιν
περιστάσει· καὶ τὰ τοιαῦτα εἰληπταὶ δὲ
ἢ φράσις ἐκ τῶν Θουκυδ. Α', 4. «Οἶον
» Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ξυνέγραψε τὸν
» πόλεμον τῶν Ἀθηναίων καὶ Πελοπον-
» νησίων, ὡς ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους.»

— 6. Ἦν ἤλασ.) Ὁ γὰρ Ξέρξης κατὰ τῆς
Ἑλλάδος πολλὰς μυριάσι στρατοῦ ὀρμή-
σας διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου διαβάς, πᾶ-
σαν μονουχί ὑπέταξεν, ἠττηθεὶς δὲ
ναυμαχίᾳ ἐν Σαλαμίτι, καὶ καταδιωχθεὶς
ἤδη κατέλειπε ταῖς Ἑλλὰσι διέγημα. —
7. Ἦ περὶ τῆς Ἑλ.) Τὸν Πελοποννησια-
κὸν ἐννοεῖ πόλεμον περὶ τὰ τριάκοντα ἔ-
τη διαρκέσαντα, καὶ τοὺς λοιπούς, καθ'
οὓς πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμουν Ἕλληνες·
καὶ ταῦτα γὰρ διηγήματα ἄξια τῆς τῶν
Ἑλλήνων ἀρετῆς. — 8. Ἀρξάμενους ἀπὸ
τῆς μ.) Τὰ γὰρ Ὀμήρου ποιήματα σὺ-
νήθες ἦν διδάσκειν ἀσχομένους. Ὁ δ'
Ὀμηρος ἀρχεται τῆς Ἰλιάδος οὕτω,
Μῆνιν ἄειδε Θεα Πατρίάδεω Ἀχι-
λλῆος.

— 9. Ὡς ταύτην οὖσ.) Ἡ αἰτιατικὴ ἀπόλυ-
τος διὰ τὸ Ὡς εἰλαστικόν· μετὰ γὰρ τοῦ
Ὡς ἐπὶ ψευδοῦς ὑποθέσεως κατ' αἰτιατι-
κὴν ἢ ἀπόλυτος. — 10. Καὶ διὰ τοῦτο)
Ἐννοεῖται τὸ Ὡς ἀπὸ κοινού. Τὸ γὰρ Σο-
φωτέρους ἐσομένους τοὺς υἱεῖς, ἀπόλυτος.

ἔριν μὲν ἀπολέσθαι¹¹ ἐκ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸς εὐχεται ὁ τῆς ἔριδος ποιητής· ἀνευ δὲ φιλίας οὐδεὶς ἂν ἐλοιτο ζῆν, ἔχων τὰ λοιπὰ ἀγαθά. Ὅστις μὲν οὖν δὴ ὀλίγου ἄξιον τὸ πρᾶγμα νομίζει, ἴσῳ σφόδρα ὀλίγου ἄξιος ὢν· ὅτι¹² δὲ εὐπετέες εἶναι δοκεῖ, τῶν Θεόγνιδος¹³ ἀκουσάτω,

Παύρους εὐρήσεις Πάλυκαίδη ἀνδρῶν ἐταίρους,
Πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πράγμασι γινομένους.

§ 2. Τί οὖν ἐστὶν ὁ² ῥαθυμεῖτε περὶ τὸν λόγον; ἢ ὑμεῖς μὲν³ οὐ ῥαθυμεῖτε· φιλόσοφοι γὰρ ἐστε, καὶ πᾶν ἀκούετε προθύμως ὅ,τι ἂν τις λέγῃ· λέγουσι δὲ οὐ ταῦτά οἱ λέγοντες· ἀλλ' οἱ μὲν ἐπαινοῦσιν ὑμᾶς συναγοντες,⁴ οἱ δὲ ἐμμελετῶσι τὴν δεινότητα, οἱ δὲ ἀδουσι καὶ προσάδουσι,⁵ γλυκεῖάν τε καὶ μαλακὴν καταχέοντες ὑμῶν ἁρμονίαν· λόγους δὲ δι' οὓς ἂν ἄνθρωποι ἄμεινον ζῶσιν, οὐ σφόδρα εὐπορεῖν μοι δοκεῖτε, οὐχ ἡμετέρῃ κάκῃ,⁶ τῶν δὲ λεγομένων φιλοσοφεῖν, οἱ σφίσι ἀποχρῆν⁷ ὑπελθῆσιν ἐν γωνίᾳ μόνῃ πρὸς τὰ μειράκια ψιθυρίζειν, φεύγειν, δὲ τὰ μέσα τῆς πόλεως κατὰ τὸν Καλλικλέους ἐνειδισμόν,⁸ καὶ τὰς ἀγοράς, ἐν αἷς φησὶν⁹ ὁ ποιητής ἀριπρεπέας τελέθειν τοὺς ἀνδρας. Τούτους μὲν οὖν ἐατέον ἐνταυθοῖ μένειν ὑπερ¹⁰ μένειν ἐθέλουσιν. Ἡμῖν δὲ προσεκτέον εἰς τὸ φῶς¹¹ τοὺς λόγους, καὶ συνθεσιτέον αὐτοὺς ὄχλον τε ἀνέχεσθαι, καὶ Σόρυθον ὑπομένειν καὶ δήμου φωνὴν συγκαθημένου. Πάντως εἰ καθ' ἓνα εὖ ποιεῖν ἱκανοί, καὶ πολλοὺς ἅμα θυνήσονται. Οὐ γὰρ τοῖς σιτίσι ἴσως εἰκόασιν, ὅσα ἐνὶ μὲν καὶ δυοῖν αὐτάρκη, πλείους δὲ οὐκέτ' ἂν κορέσειαν θαιτυμόνας· ἀλλὰ ταῖς ἀκτίσι μᾶλλον τοῦ μεγάλου Θεοῦ,¹² αἱ τοῖν δυοῖν ὀφθαλμοῖν τοὺς μυρίους οὐχ ἥττον καταλάμπουσιν. Ἀλλ' ἐπισρεπτέον τὸν λόγον, οὗ παράγοντες¹³ αὐτὸν ἀπεπλανήθημεν.

— 11. Ἀπολέσθαι.) Ὅμηρος γὰρ ὁ περὶ τῆς ἔριδος Ἀχιλλείως καὶ Ἀγαμέμνονος γράψας φησὶν. Ἰλ. Σ. 107.

Ἦς ἔρις ἐκ τε θεῶν, ἐκ τε ἀνθρώπων ἀπόλοιτο.

— 12. Ὅτι.) Ὡς τινι δηλ. — 13. Θεόγνιδος.) Ἐν Ἐλεγείοις στίχ. 79.

§ 2, 2. Τί οὖν ἐστὶν ὁ²) Τί ἐστὶν ἐκεῖνο καθ' ὃ ῥαθυμεῖται περὶ τὸν περὶ φιλίας λόγον. — 3. Ἡ ὑμεῖς μὲν.) Ἀντικῶς ὁ ἦ. — 4. Συναγοντες.) Εἰς τὰς δημοσίους συναλεύσεις· ἢ εἰς τὰς ἐκκλησίας. — 5. Ἀδουσι καὶ προσάδουσι.) Περὶ τῶν ταῖς ἰεραῖς λέγει Ἐκκλησίας ψαλμοῦδιῶν· ἢ γὰρ περὶ τοὺς χρόνους Οὐάλευτος βασιλέως Κωνσταντινουπόλεως· ἢ γὰρ πρὸς τοὺς ποιητὰς καὶ μελοδοτοὺς ἀναφέρει τὸν λόγον. — 6. Οὐχ ὑμετ. κάκ.) Οὐχ ὑπὸ ἰδίας ὑμῶν κακίας ἀπορεῖται λόγων πρὸς

τὸ εὖ ζῆν φερόντων. Οὐχ ὅτι δηλ. ὑμεῖς οὐ βούλεσθε τοιοῦτων ἀκούειν λόγων. — 7. Σφίσι ἀποχρ.) Ὅτι ἐστὶν ἱκανὸν αὐτοῖς. — 8. Τὸν Καλλικλ. ἐνειδ.) Ὅν ἐνειδίξει Καλλικλῆς Σωκράτην πρεσβύτην ὄντα, καὶ φιλοσοφίας ἐρώντα, καὶ μετὰ μειρακίων τὰς συνουσίας ποιοῦμενον, καὶ φεύγοντα τὰς ἀγοράς, ἐν αἷς, φησὶν, ἔφη ὁ Ποιητής τοὺς ἀνδρας ἀριπρεπεῖς γίνεσθαι. Πλάτων ἐν Γοργίᾳ. — 9. Φησὶν.) Ὅμηρος. Ἰλ. ἰ. στίχ. 441. — 10. ὑπερ.) Ἐνθα περὶ τοπικόν δηλ. τὰ Οὐ. — 11. φῶς.) Εἰς τὸ φ.) Παρῶρητα ἀπλ. λεγέον. καὶ εἰς ἐν γωνίᾳ πρὸς μειράκια κατὰ τοὺς λεγομένους φιλοσοφεῖν· τίνας δὲ τοῦτους λέλειπε ἐκ τῶν χρόνων καθ' οὓς ἤχημα ζῆ δὴλον. — 12. Τοῦ μεγάλου Θεοῦ.) Ἰδὲ ἡλίαν ἐνεσῆ. — 13. Οὗ παράγοντες τὸ Οὐ τὸ τοπικόν.

§ 3. Καλὸν μὲν δὴ καὶ φιλίππῳ τέχνην γινώσκειν, ἢ δια-
γνώσεται² τοὺς καλοὺς ἵππους, τῶν φαυλοτέρων· καλὸν δὲ καὶ φι-
λοχρῦσῶ τὴν λίθον πεπάσθαι,³ ἢ βασανίζουσι τὸν χρυσόν· κτή-
σαιτο δ' ἂν καὶ βοῦς ἀμείνους, ὁ βοῶν ἀρετὴν ἐπισκευμένους, καὶ
πλοῖον ὁ ναυτικός, καὶ κύνας ὁ κυνηγέτης. Ἐγὼ δὲ τὰ μὲν ἄλλα⁴
εἰμὶ φαῦλος καὶ ἀτεχνος, καὶ οὔτε ἀγαπῶ σφόδρα, οὔτε ἐπίστα-
μαι κρίνειν· ἐνὸς δὲ εἰμι κτήματος ἑραστής, φιλίας ἀληθινῆς καὶ
ἀδόλου· καὶ τοῦτο ἂν ἐλείμην⁵ ὑπάρξει μοι μᾶλλον ἢ Νισαίου
ἵππου,⁶ καὶ κύνα Κελτῶν,⁷ καὶ τὸ Δαρσίου χρυσίου,⁸ καὶ τὸν
ἐν Κρήτῃ ταῦρον,⁹ καὶ τὴν Ἀχιλλέως ἀσπίδα,¹⁰ ἣν ἐποίησεν Ὀ-
μηρος [ἐν τῷ οὐρανῷ] φέρουσαν ὅλον τὸν οὐρανόν, ἥλιόν τε καὶ
σελήνην, ἀντικρὺ δὲ ἡλίου θάλασσαν τε καὶ γῆν, καὶ γεωργούν-
τας, καὶ χαμουῦντας, καὶ δικάζομένους, καὶ πολεμοῦντας. Ἀλλ'
οὕτως ἦν ἄρα φιλίας τὸ κτήμα ἐκεῖνο φαυλοτέρων,¹¹ ὡς ὅγε Ἀχιλ-
λεὺς οὐδ' ὄτιον ῥᾶον ἐγένετο τῆς ἐπὶ Πάτροκλου λύπης, ἥνικα ἐ-
κόμισεν ἢ μήτηρ αὐτῇ τὴν ἀσπίδα· ἀλλὰ καὶ προήκατο ἑτέρων
ἀσπίδα τοιαύτην, ἵνα ὁ φίλος μὴ ἀνιῶτο, καὶ πάλιν ἐκτήσατο

§ 3. 2. Ἡ διαγν.) Ἡ τέχνη δηλ.
3. Πεπάσθαι) Ἔστι Πάω ῥῆμα, ἢ μάλ-
λον Πάομαι ἄχρηστον οὗ ὁ παρακείμε-
νος Πέπαμαι ἐν χρήσει καὶ σημαίνει
τὸ Κέκτημαι ὅθεν καὶ Εὐριπ. ἐν Ἡρακλ.
μανόμε. στίχ. 1425.

Ὅς τις δὲ πλοῦτον, ἢ σθένος μᾶλλον
φίλων
Ἀγαθῶν πεπάσθαι βούλεται, κακῶς
φρονεῖ.

Λίθον δὲ λέγει τὴν Χρυσίτιν καλου-
μένην, ἢ καὶ Λυδία λέγεται. —

4. Τὰ μὲν ἄλλ.) Κατὰ τὰ ἄλλα μὲν.
— 5. Καὶ τοῦτο ἂν ἐλ.) Καὶ προ-
ετίμησα ἂν τοῦτο, τὴν φιλίαν
δηλαδὴ κτήσασθαι μᾶλλον, ἢ καὶ τλ.
— 6. Νισαίου ἵππου.) Ἐκ τοῦ Ἀρ-
ρίαν. Ζ'. γ'. 2. Ἔστι γὰρ ἐν τῇ Μηθίᾳ
παιδίου ἀνειμένον ταῖς ἵπποις ταῖς βα-
σιλικαῖς πρὸς τὰς Κασπίας πύλας Νι-
σαῖον καλούμενον, ἐν τούτῳ ἦσαν μεγά-
λαι ἵππων ἀγέλαι, καὶ θυμοειδέστατοι
ἵπποι ἐξ αὐτῶν ἐγένοντο. καὶ Στράβων
ΙΒ'. Σελ. 365. Οἱ Νισαῖοι ἵπποι ἐν τῇ
Ἀρμενίᾳ γίνονται οἷς οἱ Περσῶν βασι-
λεῖς ἐχρῶντο καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀρ-
μενίας τῷ Πέρσῃ κατ' ἔτος διαμυρίους
ἔπεμπεν. — 7. Κύνα Κελτ.) Ἐκ τοῦ Ἀρ-
ρίαν. Κυνηγετ. ε. Οὗτος ἐπαινεῖ τὰς
Κελτικὰς κύνας· καὶ κύνα Κελτικὴν, ἦν
αὐτὸς εἶχεν, ὑπερεκαινεῖ τὴν πρὸς αὐ-

τὸν καὶ τοὺς συνήθεις φιλίαν αὐτῆς μάλ-
ιστα. — 8. Δαρσίου χρυσ.) Ἀρρίαν. Γ'.
εἰ. 14. Ἀλέξανδρος νικήσας Δαρσίον εἶ-
λε τὰ χρῆματα αὐτοῦ πάντα, καὶ τὸ
ἄρμα, καὶ τὴν ἀσπίδα· ἦσαν δὲ ἀργυρί-
ου τάλαντα πεντακισμύρια, ἐκτὸς τῶν
λοιπῶν. Ἀρρίαν. Γ'. εἰ. 12. ὅθεν καὶ
εἰς παροιμίαν ἐγένετο, ὁ τοῦ Δαρσίου
θησαυρός. — 9. Ἐν Κρήτῃ ταῦρ.) Μί-
νος ὁ Κρήτης βασιλεὺς ὑπέσχετο τὸ φα-
νὸν ἐκ τῆς θαλάσσης, θύσαιν Ποσειδῶνι,
ἀνεδόθη δὲ ὑπὸ Ποσειδῶνος ταῦρος, οὗ
δεσπόμενος τὸ κάλλος Μίνως, τοῦτον μὲν
εἰς τὰ βουκόλια ἀπέπεμψεν, ἔθυσε δὲ
ἄλλον αὐτ' αὐτοῦ Ποσειδῶνι. Ἀπολλοδ. Β'.
— 10. Τὴν Ἀχιλλέως ἀσπ.) Μηνίας
Ἀχιλλέως τοῖς Ἕλλησι, διότι ἀφείλετο
Βορσάδα Ἀγαμέμνων, πολλὰ δεινὰ ὑπὸ
Τροίῳν πάτχουσιν· οὐκ ἤθελε βοηθεῖν.
Πάτροκλος δὲ ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ, αἰτή-
σας τὰ ὄπλα αὐτοῦ, καὶ λαβὼν ἀπέθα-
νεν ὑπὸ Ἑκτορος φονευθεὶς, καὶ τὰ ὄ-
πλα συλληθεὶς ἐκ τούτου Θέτις μήτηρ
Ἀχιλλέως, ἐλθοῦσα εἰς Ἡρακτον παρι-
κάλεσεν ὄπλα κατασκευάσειν τῷ υἱῷ. Ὁ
δὲ, ἀσπίδα αὐτῇ κατασκευάσας οὐρα-
νόν τε καὶ γῆν καὶ θάλασσαν καὶ τλ.
ἐνεχάραξεν. Ὀμηρ. Ἰλ. Σ'. στίχ. 480.
. . . 607. — 11. Φιλίας . . . φαυλ.)
Ἢ μὲν μήτηρ Θέτις παρησαμένη τὰ ὄ-
πλα, παρέθετο φέρουσα τῷ Ἀχιλλεῖ ὁ
δὲ, καὶ τοὶ ἴδον τὰ ὄπλα καλὰ λίαν, ὁ

τοιαύτην ἑτέραν, ἵνα ὁ φίλος μὴ ἀτιμώρητος γένοιτο. Ἄτε γοῦν ἔρωτικῶς ἔχων¹² τοῦ κτήματος συνελεξάμην¹³ ἑμαυτῷ πολλὰ ἄττα βασανιστήρια, καὶ μεταλλῶ¹⁴ εἴ τινα δὴ καταμάθοιμι συνεπιθυμοῦντά μοι τῶν αὐτῶν παιδικῶν.¹⁵

§ 4. Σὲ δὲ, ὦ τοῦ χοροῦ τοῦδε κορυφαίε,² οὕτως ἔρω τὸν αὐτόν μοι πόθον σπουδάζοντά, ὥστε εἰ μὴ φιλία τὸ ποθοῦμενον, ἐξηλοτύπησα ἄν σε καθάπερ τοὺς ἀντερῶντας. Νῦν δὲ γυναικὸς μὲν ὠραίας ἤδη τιγὲς ἐπιθυμοῦντες, αἵματι τὸν ἔρωτα³ ἔκριναν καὶ τιμῆς περί⁴ μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους οὐ παύονται οἱ φιλότιμοι. Τὸν πολυάρατον⁵ πλοῦτον τί ἄν καὶ λέγοιμεν ὁποῖων ἀγωνοβέτης πολέμων ἐστὶ; Μόνον δὲ οἱ φιλίας ἐρῶντες οὐ μάχονται ἀλλήλοις περὶ τοῦ κτήματος, ἀλλ' εὐθὺς ἐν ἀλλήλοις ἐξευρίσκουσι τὰ παιδικά. Τὸ ἔργον εὐτυχὲς μὲν δὴ ὅτω καὶ ιδιώτη⁶ ὑπῆρξε γενέσθαι ἐπιβόλοι τοῦδε τοῦ κτήματος, εὐτυχέστερον δὲ ὅτω πολλὰς μὲν πόλεις πολλὴν δὲ χώραν ἐπιτροπεύουσι. Οὐ γὰρ πολλὰ μὲν ἀκούειν δεῖ, πολλὰ δὲ ἔργον, πολλῶν δὲ ἅμα ἐπιμελεῖσθαι, τούτῳ σφόδρα ὀλίγα τὰ δύο ὄτα, καὶ τῷ δύο ὀφθαλμῷ, καὶ τὸ σῶμα ἐν ὄν, καὶ μία ἐνοῦσα ἢ ψυχὴ· εἰ δὲ φιλίαν πλουτοῖη, καὶ ὄψεται θαμὰ καὶ ἀκούσεται τῶν οὐ πλησίον, καὶ εἴπεται τὰ πόρρω, καθάπερ οἱ μάντις,⁷ καὶ πλείοσιν ἅμα παρέσται, καθάπερ οἱ Θεοί.⁸

§ 5. Πῶς οὖν δὴ² τις τόγε³ τοιοῦτον ἀγαθὸν εὔροιτ' ἄν, καὶ εὐρῶν θηρεύσαι, καὶ θηρεύσας ἐγκρατῆς ἔσοιτο;⁴ Ἄρα οὐχ ἡμᾶς δεῖ, καθάπερ τοὺς κυνηγέτας, πρῶτον ἀπάντων πεπαιδευθῆναι τὰ

μῶς οὐκ ἐπαύσατο λυπούμενος ὑπὲρ τοῦ φίλου ἀποθανόντος. Ὅμηρ. Ἰλ. Γ'. — 12. Ἐρωτικῶς ἔχ.) Περιφρασὶς ἀντὶ τοῦ ἔρωτος τοῦτου τοῦ κτήματος τῆς φιλίας δηλ. — 13. Συνελεξάμην Πολλὰς δηλ. δοκιμὰς ἐν ἑμαυτῷ ποιήσας περὶ τοῦτου τοῦ πράγματος. — 14. Καὶ Μεταλλ.) Ὅμηρικὴ ἢ λέξις· σημαίνει δὲ τὸ ζητεῖν, ἐρευνᾶν· ὅθεν τὰ μέταλλα, καὶ μεταλλεύειν. — 15. Παιδικ.) Ἐπὶ παιδῶν καὶ ἀβήρων ἔρωμένων τάττεται ἢ λέξις ὡς ἐπὶ τῷ πολὺ μὲν ἐπὶ αἰσχροῦ ἔρωτος· τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ· ἐνταῦθα δὲ κατὰ μεταφορὰν εἰληπται.

§ 4. 2. Ὁ τοῦ χ. τ. κορυφ.) Κωνσταντῖος βασιλεὺς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ἕνα τῆς γερουσίας ἀπέδειξεν Θεμιστιον, καὶ ἄγαλμα αὐτοῦ ἔγειρον· ὅθεν πρὸς αὐτὸν δοκεῖ ἀναφέρειν τὸν λόγον ὡς κορυφαῖον τῆς γερουσίας. Καὶ Θεοδόσιος δὲ ὁ μέγας αὐτὸν ἐτίμησεν, ἑκαρχον Κωνσταντινουπόλεως ἀποδείξας· πιθανὸν δὲ καὶ πρὸς τοῦτον ἀναφέρειν τὸν λόγον. — 3. Αἵματι τὸν ἔρ.) Μί-

χρὶ φόνου δηλ. προχωρήσαντες. — 4. Τιμῆς περί) Κατ' ἀναστροφὴν ἀντὶ Καὶ περὶ τιμῆς· ἔμφρατιν δὲ ἔχει ἀναστρεφόμενη ἢ Περί· ὅθεν οὐδ' ἐπὶ παντὸς τόπου ἢ ἀναστροφὴ αὕτη· ἀλλ' ἐνθα ἔμφρασις ἀπαντᾶται. — 5. Πολυάρατ.) Ὁ γὰρ πλοῦτος καὶ πολύευκτος ἐστὶ, καὶ πολλὰς ἀραῖς ὑποπίπτων· ὅθεν τὸ πολυάρατος διπλῆς σημασίας δύναμιν ἔχον, ἅμφω σημαίνειν δύναται ἐνταῦθα. — 6. Οὕτω καὶ ἰδ.) Ἡ σύνταξις, τὸ ἔργον ἐστὶν εὐτυχὲς μὲν ὅτω καὶ ιδιώτῃ ὅντι ὑπῆρξε γενέσθαι ἐπιβλ. καὶ τλ. — 7. Οἱ μάντ.) Ἐπειδὴ ὡς φησὶν Ὅμηρος Ἰλ. Δ'. στίχ. 70.

Οἷδ' ἴσασιν τὰτ' ἔόντα τὰτ' ἔσοσμενα πρὸτ' ἔόντα.

— 8. Καθάπερ οἱ Θεοί) Οὗτοι γὰρ ἐπιστεύοντο πανταχοῦ παρεῖναι.

§ 5. 2. Οὖν δὴ.) Τὸ Δὴ κατὰ παραλλήλῃ καίται ἔμφρασιν ἔχον. — 3. Τόγε.) Ὁ Γε μόνωσιν δηλοῖ τὸ μόνον δηλ. τοιοῦτον ὄν ἀγαθόν. — 4. Ἐγκρατῆς ἔσ.) Ἀντὶ, καθέξοι ἢ κρατήσοι.

ἴχνη τῆς ἄγρας καὶ τὰ σύμβολα καὶ σημεῖα γινώσκειν ἀκριβῶς καὶ ἐπιλέγεσθαι,⁵ δι' ὧν καὶ αὐτοὶ μὴ λησόμεθα, καθάπερ, οἶμαι, εἰ τὰ θηρία ἰχνηλατοῦντες, κρημνὸν ἀντὶ χρηστῆς ἄγρας ἐπὶ τινα ἄτομον ἐξενεχθέντες;⁶ Καὶ γὰρ δὴ καὶ ἐν τῇ δε τῇ θηρείᾳ πολλὰ καὶ ποικίλα θηρία, εὐδαίμονα φίλιαν μιμείται μάλιστα δὲ τὸ πάντων ἐπιβουλότατόν τε καὶ ἀγριώτατον, ὃ καλεῖται ὑπὸ τῶν νῦν ἀνθρώπων ὑπόκρισις. Τασαύτη δὲ αὐτῆς⁷ ἢ πρὸς τὴν μίμησιν κακουργία, ὥστε καὶ μέχρις εὐνῆς⁸ ἔλθοις ἂν πολλάκις, τοῖς ἴχνησιν ἀπατώμενος· τῇ δὲ⁹ οὐκ ἀρκεῖ βαίνειν ὁμοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ φωνῆς ἂν ἀκούσῃς παραπλησίας,¹⁰ καὶ οὐδέματος εἰς ἀπάτην¹¹ γεγοητευμένου. Ἐπίκει τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν ὄντως ἕκαστον εἶναι κινδύνῳ κεκαλυμμένον, μηδέν τε ἄκρατον τοῦ ἐναντίου. Καὶ λέγει τις ὀρθῶς ἄρα τῶν τοῦ γέλωτος ποιητῶν,¹² ὅτι μηδέν ἐστὶν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ

Φυόμενον, ὡσπερ δένδρον ἐκ ρίζης μιᾶς,

Ἄει δὲ αὐτῷ προσπέφυκε καὶ κακόν.

Τοῦτο οὖν ἐστὶν ὁ διόλλυσι τοὺς πολλοὺς, οὐκ ἔχοντας εὐκόλως ἐκλέγειν τὰ ἀμείνω τῶν φαυλοτέρων.¹³ Δεώμεθα οὖν ἐγὼ τε καὶ ὑμεῖς τῆς Ὀμηρικῆς Ἀθηνᾶς,¹⁴ εἴαν πως ἡμῶν ἀποσκευάσῃ τὴν πολλὴν ἀγλήν τῶν ὀμμάτων, ὅρρ' εὖ διαγινώσκουμεν οὐ Θεὸν ἐν ταῖς μάχαις καὶ ἄνδρα, ἀλλὰ φίλιαν ἀληθῆ καὶ πεπλασμένην. Λεκτέον οὖν ὅσα τέ ἐστι καὶ ὅποια ἄττα γνωρίσματα τοῦ μέλλοντος ἐγκριθέσθαι.¹⁵ Καὶ γὰρ δὴ καὶ σὺν Ἀθηνᾶ¹⁶ καὶ χεῖρα κινεῖν ὁ [τῆς Ἀθηνᾶς] λόγος φησί.

§ 6. Πρῶτον μὲν οὖν ὁ δοκιμαζόμενος² ἔστω φιλόστοργός τε καὶ φιλοίκειος ὀτιμάλιστα, καὶ φύσει τότε τὸ κέντρον ἔχων ὡς παραίτιον τῆς ξυγκολλήσεως. Εἰ οὖν φαίη μέ τις ληρεῖν ἐξ αὐτῶν τῶν προοιμίων, κελεύοντα πρό πείρας γινώσκειν ἂ μετὰ πείρας οἶόν τε μόνης· εὖ τοι γινωσκέτω μὴ δεήσεσθαι μαντικῆς. Ὅδεις γὰρ

—5. Καὶ ἐπιλέγ.) καὶ ἐπιλογίζεσθαι ὅπερ ἐστὶ λογισμὸν ποιεῖν ἀκριβῆ, ἀριθμοῦντας αὐτά. — 6. Κρημνὸν . . . ἐξενεχθ.) Ἡ σύνταξις ἐξενεχθέντες ἐπὶ τινα ἄτομον κρημνὸν ἀντὶ τοῦ τυχεῖν χρηστῆς ἄγρας. Ἡ δὲ μεταφορὰ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ, Κόλακά τινα εὐρεῖν καὶ ἀχρεῖον ἀντὶ φίλου πιστοῦ καὶ εὐκρινούς. — 7. Αὐτῆς) Τῆς ὑποκρίσεως. — 8. Καὶ μέχρις εὐν.) Ὅπερ ἐστὶν. Καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς γυναικὸς πολλάκις τίς ἀπατᾶται ὑποκρινόμενης ἀγάπην. — 9. Τῇ δὲ.) ὑποκρίσει δηλ. οὐκ ἀρκεῖ τὸ βαίνειν ὁμοῦ τῇ φίλιᾳ· ἀλλὰ καὶ τλ. — 10. Παραπλήσ.) τῇ φωνῇ τῆς φίλιας. — 11. Εἰς ἀπάτην.) Φιλίας· ἵνα δηλ. ἐξαπατήσῃ τὸν

ἀνθρωπον νομίζειν ὅτι φίλιον ἐστὶ. — 12. Τῶν τοῦ γέλωτος ποιητ.) Μένανδρον φησὶν εἶναι τοῦτον. — 13. Τὰ ἀμείνω τῶν φαυλ.) Ἀντὶ θετικῶν κένται τὰ συγκριτικά· ἤτοι τὰ ἀγαθὰ τῶν κακῶν. — 14. Τῆς Ὀμηρ. Ἀθην.) Εὐχομένη Διομήδει παρέστη Ἀθηνᾶ, ἐθαφρύνουσα εἰς τὴν μάχην, καὶ ἀσελεύσα τὴν ἀγλήν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἵνα διακρίνη καλῶς ἐν τῇ μάχῃ εἰτις Θεῶν ἢ ἀνδρῶν πολεμοῖη αὐτῷ. Ἰ. Ε. στίχ. 116. . . 135. — 15. Ἐγκριθέσθαι) Φίλιον δηλ. — 16. Σὺν Ἀθην.) Παραοιμία ἐπὶ τοῦ μὴ χρῆσαι ἐπὶ ταῖς τῶν θεῶν ἐπιπέσι καθημένους ἀργεῖν.

§ 6. 2. Ὁ δοκιμαζ.) Εἰς φίλιαν δηλ.

ἡμῶν, κατὰ τοὺς ποιητάς,³ Ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρης. Ἀλλ' ἐκάστῳ καὶ πατήρ καὶ μήτηρ ἐστὶ καὶ ἀδελφός, ἴσως καὶ συγγενής. Ὅταν οὖν ἐθέλῃς γινώσκῃς, ὅπως σοι χρήσεται φίλῳ ἄνθρωπος οὗτος· γινώσκῃς πρῶτον ὅπως ἐχρήσατο τῷ πατρὶ, ἢ ὅπως τῇ μητρὶ, ἢ ὅπως τὰδελφῶν χρῆται, ἢ ὅπως ἔχει πρὸς τὴν γυναῖκα. Εἰ μὲν γὰρ τούτοις πρῶτός τε εἴη καὶ εὖνους, ἐλπίζειν χρή⁴ καὶ πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἀμείνω· εἰδὲ χαλεπὸς καὶ δυσμενής, σοὶ πόρρωθεν ἂν εἴη φευκτός. Ὁ γὰρ πρὸς τὰ ἔνδον πονηρὸς, οὐκ ἂν γένοιτο πρὸς τὰ ἔξω χρηστός.

§ 7. Μετὰ δὲ ταῦτα σκεπτέον εἰ μὴ παντελῶς ἄφορος εὐχαριστίας.² Ὅσπερ γὰρ τῆς γῆς ἢ μὲν ἄκαρπος, ἢ δὲ πιστὴ τὰς ἀμοιβὰς ἀποδοῦναι τῷ τὸ σπέρμα καταβαλόντι· οὕτω καὶ τῶν ψυχῶν αἱ μὲν ἄγονοι χαρίτων καὶ λήσμονες, καὶ πρὸς φιλίαν ἀχρεῖοι, ταῖς δὲ ἐπαινθεὶ τὸ πρόθυμον εἰς τὴν ἔκτισιν. Οὐ γὰρ πάντως τὸ ἔργον ἀπαιτητέον, ἀλλὰ τὴν γνώμην μόνον ἐξεταστέον, καὶ εἰ τοσαῦτα ἐκτίνουσιν, ὅσα θύνανται· θύνανται δὲ πάντως ἐπαινεῖν τε καὶ μνημονεύειν. Οὐδὲν γὰρ ὅλως φιλίαν οὔτε συνδεῖ μᾶλλον εὐχαριστίας, οὔτε διόλλυσιν ἀχαριστίας. Καὶ διὰ τοῦτο ὁ Περσικὸς νόμος δίκας εἰσπράττεται³ ἀχαριστίας, ὅτι μάλιστα ἐμποιεῖ μῖσος ὅπη ἂν ἦ. Οὐ δὲ μηδεὶς κολάζει νόμος, ἐνταῦθ' ἀπερ αὐτῆς⁴ μισοῦσι μὲν ἀλλήλους· οὐ δικάζονται δὲ, ἀλλὰ κρύπτουσι τὸ ἔχθος.

§ 8. Σκεπτέον δὲ καὶ ὅπως ἔχει τὸ θήραμα² πρὸς ἡδονάς τε καὶ πόνους πολλούς· καὶ εἰ μὴ σφόδρα τοὺς μὲν³ ἀποφυγγάνει, ταῖς δὲ⁴ ἀλίσκεται. Πολλοὺς μὲν γὰρ αἰρεῖσθαι πόνους, πολλὰς δὲ ὑπερβαίνειν ἡδονάς, ἐν τοῖς ὑπὲρ φιλίας ἀγῶσιν ἀνάγκη. Διὰ τί ποτε ἄλλο γνώριμος ὁ τοῦ Στροφίου,⁵ ἢ ὅτι τὰς σὺν Ὀρέστητα-

— 3. Κατὰ τοὺς ποιητ.) Ὅμηρ. Ἰλ. X, στίχ. 126. καὶ Ὀδυσ. Γ'. στίχ. 163.

— 4. Ἐλπίζειν χρή.) Ἐκατὸν δηλ. Οἶον· Χρῆ ἴν' ἕκαστος ἐλπίζει γενέσθαι τὰ ἀμείνω καὶ πρὸς ἑαυτὸν παρ' ἐκείνου· τὸ δὲ ἑαυτὸν διὰ τὴν ἀντιμετάθεσιν· ἐστὶ δὲ ὡς ἐκ τοῦ ἐξῆς καὶ πρὸς δεύτερον πρόσωπον λαβεῖν, καὶ τὸ ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ ἑαυτὸν κατ' ἀρχαῖσμον καὶ σπανίαν τινὰ χρῆσιν.

§ 7. 2. Ἄφορος εὐχ.) Μὴ προσφύρων εὐχαριστίας τῷ εὐεργετήσαντι. — 3. «Εἰσπράττετ.» Ὡς Ξενοφῶν Κύρ. «Παιδ. Α. β. 7. φησὶ· «δικάζονται δὲ ἄχ' ἥκιστα ἀχαριστίας· καὶ ὅν ἂν γνώσει δυνάμενον μὲν χάριν ἀποδίδόναι, μὴ ἀποδίδοντα δὲ, κολάζουσι καὶ τοῦτον ἰσχυρῶς.» — 4. Ἐνταῦθα περ αὐτ.)

Κατὰ τοῦτο τὸ μέρος αὐτῆς· καὶ ἐστὶν ἡ γενικὴ τοῦ Ἐπιρρήματος.

§ 8. 2. Τὸ θήραμα.) Ὁ φίλος δηλ. ὃν ζητοῦμεν, ὡς περ οἱ θηρευταὶ τὸ θήραμα. — 3. Τοὺς μὲν.) Πόνους δηλ. — 4. Ταῖς δὲ.) Ἠδοναῖς δηλ. — 5. Ὁ τοῦ Στροφίου.) Υἱὸς Πυλάδης· ὁ γὰρ Στρόφιος βασιλεὺς Φωκίδος, Ὀρέστην σόσας ἀπὸ Κλυτεμνήστρας τῆς μητρὸς, ἐβρέφατο μετὰ Πυλάδου τοῦ υἱοῦ Πυλάδης· δὲ οὕτω συνεζεύχθη μετὰ Ὀρέστου φιλία, ὥστε καταλιπὼν τὴν οἶκον βασιλείαν συνηκουλούθησεν αὐτῷ ἐλθόντι κατὰ τῆς μητρὸς καὶ Αἰγίσθου τῶν φονευσάντων τὸν πατέρα Ἀγαμέμνονα, καὶ εἰς τὴν Ταυρικὴν σὺν αὐτῷ ἦλθε· καὶ τοῦ ἐκεῖ βασιλεύοντος Θόαντος βουλομένου θῦσαι Ὀρέστην, καὶ ἀγνοοῦντος,

λαμπωρίας τῆς αἰοι βασιλείας περὶ πλείονος ἐποιήσατο; Καὶ μὴν που⁶ καὶ τόδε δεῖ σκοπεῖν, εἰ βάσκανος, εἰ φθόνου κρείσσων⁷ ἢ προσδοκᾶς τινα ἱκανῶς ἂν στέρξει φίλον, ὅς τοῦτο τὸ νόσημα⁸ ἐντός ἔχει, ὃ πέφυκε τοῖς μὲν ἔγγιστα πολεμεῖν, τῶν δὲ μηδὲν προσηκόντων ἀπέχεσθαι; Οὐ μὴν οὐδὲ τόδε παραλείψεις, ὡς ἐγὼ ὄμαι, ὅταν κρίνειν μέλλης φύσιν φιλικὴν τε καὶ μὴ, μὴ σε λάθῃ μετέχουσα ἀνελευθερίας.⁹ Ἐναντιώτατον γάρ που σμικρολογία ψυχῆ μελλούσῃ φιλίας ἀληθινῆς ἐπαρέξασθαι. Ὀρῶμεν γάρ που τοὺς καλουμένους φίλους, ὅτι τέως μὲν τὰς δεξιὰς τε ἀλλήλοις συμβάλλουσι, καὶ συμπεριπατοῦσι, καὶ συνδιάγουσιν· ἐπειδὴν δὲ ὀλίγα κέρματα μεταξὺ τύχη τις βάλῃ, ὥσπερ τὰ κυνάρια μεθαλλόμενοι δάκνουσι τε ἀλλήλους καὶ σπαράττουσι. Τί οὖν ὁ πρῶτος καὶ εὐχαρις, μηδὲ φιλοχρήματος, μηδὲ βάσκανος; ἄρα εἰ φιλόδοξος εἶη καὶ πάνυ τοῦ προτεῦειν ἐξηρητημένος, ἔσθ' ὅπου ἂν εὐκρινώγητος γένοιτο; καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὅτι τὴν ἐκ φιλίας ἰσότητα οὐ σφόδρα ἀνέχεται φιλοτιμία; ὑπερόπτην δὴ καὶ ἀλαζόνα πολλὴν ἰσχυρορίαν ζητοῦντι μήτε ἐγκρίνωμεν¹⁰ οὐ μὴν οὐδὲ ἀκρόχολον ἢ ὀργίλον. Πῶς γὰρ ἐπιτήδειος εἰς συνήθειαν ὁ μεμηνώς; ἐγὼ δὲ οἶμαι τὴν ὀργὴν μανίαν¹¹ ὀλιγοχρόνιον εἶναι. Τόδε τοίνυν μετὰ ταῦτα σκεπτέον, εἰ μὴ σφόδρα ἐφ' ἐν τι νένευκε τῶν οὐ πάντῃ χρηστῶν, κυβείαν, ἢ πεττείαν,¹² ἢ κιθαριστικὴν, ἢ αὐλοῦς.¹³ Ὁτῷ¹⁴ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἐν τι τοιοῦτον αἰ ἐπιθυμῖαι πᾶσαι ῥέπουσι, τοῦ-

ὁ Πυλάδης ἑαυτὸν ἔλεγε· μέχρις οὗ γνωρισθεὶς Ὀρέστης ὑπὸ Ἰφιγενείας τῆς ἀδελφῆς, Ἰερέας Ἀρτέμιδος· τὸν τε Θόαντα ἔκτεινε βοηθεία τοῦ Πυλάδου καὶ Ἰφιγενείας, καὶ τῆς Ἀρτέμιδος τὸ ἀγαλμα ἀρπάσας ἐπίστρεψεν οἴκαδε. — 6. Καὶ μὴν που) Ἔτι δὲ πως. Προσθετικὸς δὴλ. ὁ Καὶ μὴν. — 7. Εἰ φθόνου κρ.) Τὸ ἐναντίον τοῦ βάσκανος, εἰ δὴλ. βάσκανός ἐστιν, εἰ οὐκ ἔστι βάσκανος. — 8. Τοῦτο τὸ νόσ.) Τὸν φθόνον δὴλ. — 9. Ἀνελευθερ.) Ἀνελευθερία ἐστὶν ἢ εἰς δαπάνας φειδωλία, ἢ αὐτὴ δὲ καὶ μικροψυχία λέγεται. — 10. Μήτε ἐγκρίν.) Μήτε φέρε κρίνωμεν ἐν τῷ ζητοῦντι πολλὴν ἰσχυρορίαν τὸν ὑπερόπτην καὶ ἀλαζόνα. — 11. Τὴν ὀργὴν μανίαν.) Ἐπεξηγῶν τὸ Μεμηνώς ὀρίζει τὴν ὀργὴν μανίαν λέγων ὀλιγοχρόνιον. — 12. Κυβείαν, ἢ πεττείαν) Κυβεία μὲν ἐστὶ παιδιὰ τις ἐκ δυοῖν Κύβων λευκῶν ῥιπτομένων καὶ κατὰ τύχην ἀριθμούς τινὰς ἐπὶ ἐκάστου τῶν περιεχόντων αὐτοὺς ἐπιπέδων κεχαραγμένους διδόντων, καθ' οὓς ἐπὶ τινος ἐπιπέδου διατίθεται στρω-

γύλα τινὰ κατὰ κύκλον λευκὰ καὶ μέλανα πετσά. Πεττεία δὲ οἱ μὲν φασὶ τὸ αὐτὸ εἶναι τῇ Κυβείᾳ, οἱ δὲ διαφέρειν καὶ εἶναι τραπέζιον τι τετράγωνον εἰς τριάκοντα ἔξ τετραγωνίδια διηρημένον· ἔνθα δέκα, πέντε μὲν ἑνὸς χρώματος, πέντε δὲ ἐτέρου παστὰ κατατάξιν τιθέμενα, καὶ κινούμενα νίκην καὶ ἥτταν παρέχουσι τοῖς παίζουσιν καὶ εἶναι ὁμονοῦ τῇ νῦν καλουμένῃ Δάμα Βαρῖν. ἄλλοι δὲ οὐκ, ἀλλ' ἄλλο τι εἶδος οἶον τὸ νῦν καλούμενον Τριώδιον· οἱ δὲ, τὰ καλούμενα Μάγκαλα· ἐν τούτοις γὰρ πίπτουσι οἱ λίθοι· οἱ δὲ τὰ Πεντώβολα καὶ ἄλλοι ἄλλο. — 13. Ἡ Κιθαριστικὴν, ἢ αὐλοῦς.) Ἡ μὲν πεττεία καὶ κυβεία ἴσως τῶν φαύλων ἂν εἶη, διὰ τὸ πολλοὺς καὶ τὰς οἰκίας παίζοντας καταδαπανᾶν· τὸ δὲ κιθαρίζειν καὶ αὐλεῖν πρὸς τέρψιν γινόμενον καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ παθῶν ἀνεσι, οὐκ οἶδ' ἔγωγε, εἰ καὶ ταῦτα ἐν τοῖς φαύλοις ταχέον, καὶ μὴ τῶν εἰς ψυχγωγίαν τὸ σεμνότεόν τε καὶ τερπνότεον ἡγατέον. — 14. Ὁτῷ.) Ἀντί, Ὡς τινι.

τῷ δὲ οὐκ ἂν εἰς τ' ἀμείνω γέγονοντο φιλίαι ἰσχυραί, ὥσπερ ῥεῦμα ἐπὶ τὸ πρᾶνέστερον ἀποτετραμμένα.

§ 9. Ἄρ' οὖν οὐκ εὐπέτες ἐξευρεῖν ἄνδρα οὕτω κεκαθαρμένον; ἢ καὶ χρυσοῦ σπανιώτερον ἀρετῆ,² καὶ ἀγαπητὸν ὄτω καὶ εἰς που τοῖς δε³ εἰς τὴν κρίσιν ἀφίκοιτο; οὐκ ἄρα πολύφίλος, οὐδὲ μυριόφίλος ἔσται ὁ τῆς ἐκλογῆς ἐπιστήμων. Καὶ γὰρ αὖ ἀναγκαῖον αὐτῷ μὴ ἐπ' ὀλίγων ἰσταμένῳ, μηδὲ τοῖς πλείοσιν ἔχειν ὅ,τι χρήσαιτο. Σκέψαι⁴ γὰρ πολλοὺς ἀνθρώπους οὔτε χαίρειν τοῖς αὐτοῖς, οὔτε ἀνιάσθαι δυνατὸν, οὔτε μὴν τύχῃ ὁμοίᾳ κεχρησθαι, ἀλλὰ τῷ μὲν ἄλλο τι, τῷ δὲ ἄλλο τι ἡδύ τε ἔφυ και ἀλγεινόν· καὶ τῷ μὲν εὖ ποτε, τῷ δὲ οὐχ οὕτως ὁ θαίμων χρηταί. Λεγέτω οὖν ἡμῖν ἐκεῖνος ὁ τὸ πλῆθος ἐν φιλίᾳ τιμῶν, ὅταν τῶν πολλῶν αὐτοῦ φίλων τοῖς αὐτοῖς οἱ μὲν χαίρωσιν, οἱ δὲ ἄχθονται, ποτέροις συνδιακείσεται· καὶ ὅταν ὁ μὲν συναλγεῖν αὐτὸν,⁵ ὁ δὲ συνεορτάζειν ἐθέλῃ, εἰς πότερον αὐτοῖν βαδιεῖται. Ἄρ' οὐκ ἀναγκαῖον αὐτῷ, τιμῶντι τοὺς ἑτέρους, τοῖς ἀτιμουμένοις ἀπέχθεσθαι; Τὸ δὲ τοῦ Ὀμήρου⁶ πολὺ ἂν ἀραρώτερον ἐπὶ τῶν φίλων λέγειν, ἢ τοῖς λαφύροις· ὅτι τοῖς φρονίμοις ὄντως ὀλίγον τὸ φίλον.

§ 10. Ἄλλ' ἐπειδὴ χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ οὔτε αὐτοῖ κακίας ἄτερ, οὔτε οὓς κρίνομεν· εὐ πάντως ἀποκριτέον ἂν εἴη τὸν ὄντιναοῦν καὶ σμικρὰν κῆρα² φέροντα ἐν τῇ ψυχῇ· ἀλλὰ ζητητέον μόνου ἐπὶ τῶν τοιούτων, εἰ μὴ τινι παραπλησίῳ μοχθηρίας εἶδει περιπεπτώκαμεν. Ἀρετὴ μὲν γὰρ πρὸς αὐτὴν ἅπατα σύμφωνος, κακία δὲ οὔτε πρὸς ἀρετὴν εὐμενῆς, οὔτε δυσάρεστος ἐαυτῇ. Ὄθεν οὔτε ὀξύθυμος ὀξύθυμῳ γένοιτ' ἂν φίλος, οὔτε νωθεὶ νωθῆς, οὔτε αὐθάδης αὐθάδει· διαμιχθέντα δὲ ταῦτα φέροι ἂν ἄλληλα μετρίως καὶ συγκιωνῶτο. Ὑδριστῇ μὲν γὰρ ἀνάληγτος προσαρμόσει, μεγαλαύχῳ δὲ μικροπρεπῆς, ὑπερόπτῃ δὲ κατεπληγμένος, ὁ δὲ νωθέστερος τῷ κεινημένῳ πλέον· ἐνέγκαι δ' ἂν καὶ φειδωλὸν ὁ περὶ τὰς θα-

§ 9. 2. Σπανιώτερο ἄρ.) Ἡ συμφωνία κατὰ τὸ σημαζόμενον. — 3. Τοῖς δε.) Φίλος, ὄηλ. — 4. Σκέψαι.) Σκέπτομαι περὶ τοῦτο, καὶ σκέπτομαι εἰ τοῦτο καλῶς ἔχει, καὶ σκέπτομαι τοῦτο, λέγομεν. Ἐν τῷ θά δὲ περινενοημένον τὸ τῆς συντάξεως· τὸ γὰρ πολλοὺς ἀνθρώπους κατὰ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ Σκέψαι ἐξευρεῖν, εἴτα τὰς μεταχὰς εἰς ῥήματα ἀπαρέμφρατα μεταβαλὼν, ἐπέφερε τὸ δυνατὸν καὶ ἔστιν ἄσυνδῆτως οὕτως ἔχουσα. Σκέψαι γὰρ οὐκ ἔστι δυνατὸν πολλοὺς ἀνθρώπους χαίρειν καὶ ἀνιάσθαι τοῖς αὐτοῖς ἢ χρησθαι ὁμοίᾳ τύχῃ, ἀλλὰ καὶ τλ. — 5. Ὁ μὲν συναλγεῖν αὐτ.) Ὁ μὲν ἐθέλει, ἢ αὐτὸς συν-

αλγῆ αὐτῷ, ὁ δὲ, ἵνα συνεορτάξῃ. — 6. Τὸ δὲ τοῦ Ὀμ.) Ἐνθα ποιεῖ τὸν Ἀχιλλεῖα λέγοντα πρὸς Ἀγαμέμνονα Ἰλ. Α'. στίχ. 165.

Ἄλλ' τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο

Κεῖρας ἐμαὶ διέπουσιν. Ἄτάρ ἢν ποτε θαμῆς ἱκηται, Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κελύμω πολεμίζων.

§ 10. 2. Κῆρα.) Κῆρ λέγεται καὶ ὁ θάνατος, καὶ ἡ μοῖρα, καὶ τὸ μίσμα ἢ κηλὶς ὅπερ ἐν ταῖς ἱερὰ σημαίνει.

πάντας ἐκκεχυμένους, καὶ πρὸς φιλόδοξον εὐμικτος ὁ σφόδρα τοῦ λάθειν ἐρατῆς·³ τριαίδε⁴ μέντοι καὶ τῶν πρόσθεν, ὅποσαι μνήμης εὐκλεοῦς εὐτυχον, ἐφ' ὧν μόνιμοι αἱ συζεύξεις. Χαθρίου γὰρ καὶ Ἰφικράτους φιλίαν ἄδουσιν· ἦν δὲ ὁ μὲν αὐτοῖν σύντομός τε καὶ δραστήριος, δυσκίνητος δὲ ὁ Χαθρίας. Ὡστε ὁ μὲν χαλινουῦ δεόμενος, ὁ δὲ κέντρον, εἰς θεὸν ἀλλήλοισι συνηρμοσάτην. Ὀμηρος δὲ ἄρα οὐ πόλεμον ποιῆσαι μόνον, ἀλλὰ καὶ φιλίαν ἠπίστατο. Ἀχιλλεῖ γὰρ Πάτροκλον ἐποίησε φίλον, τῷ μεγαλώχῃ τὸν μείλιχον Σθένελόν τε αὖ καὶ Διομήδην, τὸν μὲν ἀνεξίκακον, τὸν δὲ οὐ στέγοντα ὑβριῶν. Ποῖ δὴτα ἄμφω ταῦτα μαρτυρεῖ τοῖν ἀνδρῶν; ὅπου πεποικκε τὸν βασιλέα τῶν Ἀχαιῶν διέποντα τὸ στρατόπεδον μετὰ τὴν τοῦ Ζελεΐτου τοξείαν.⁵ Ὀνειδισθέντες γὰρ ὑπ' αὐτοῦ κατ' ὀργήν, ὁ μὲν⁶ οὐκ ἀνέχεται, ὁ δὲ⁷ ἠσυχάζει. Ταῦτα μὲν δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἔοικεν,⁸ ἐκκοιτέον τε καὶ ἀποκριτέον τῷ τῆς ἐκλέξεως⁸ ἐπιστήμονι.

§ 11. Θηρεύονται² δὲ ἡμῖν οὗτοι καὶ ἀλώσονται τίνα τρόπον; οὐ γὰρ ἀφετέον ἐξευρεθέντας τοὺς ἀνδρας, ἀλλὰ κύκλῳ περιθρεκτέον³ αὐτοὺς μετὰ πλείονος προθυμίας, ἢ τοὺς Σάμνους⁴ κυνηγέται. Πυροῦν τε γὰρ καὶ οὐκ ἄγριον τὸ θηρίον· ἦ, τε σπουδῆ ἡμῖν οὐ κρεαδίῳν ἔνεκεν, ἀλλὰ βίου ζύμπαυτος καινωνίας. Ποίας δὴτα αὐτοῖς ἄρκυς περιστησόμεθα; ἢ ποῖον προθήσομεν δέλεαρ, ἢ μήτε κημανεῖ γευσάμενους, μήτε ὑπουλον καὶ δολεράν ἐξει τὴν ἠδονήν, ἀλλὰ προσέζεται ἀδλαδῶς καὶ γοητεύσει ξυν ὠφελείᾳ; Θηρία μὲν γὰρ καὶ ἰχθύς, ἀλλὰ ἅττα δελεάσματα προδεικνύντες, αἰροῦσιν εἴ τε ἀσπαλιευταί⁵ καὶ οἱ κυνηγέται μόνον δὲ τοῦτο τὸ ζῶον ὁ φίλος αὐτῇ δελεάζεται τῷ θηρεύοντι. Διὸ χρὴ καλόν τε εἶναι καὶ ἀγαθόν, ὥστε αὐτοῦ γευσάμενου τὴν ἄγραν ἐνέχεσθαί τε καὶ

— 3. Ὁ σφόδ. . . ἐραστ.) Ὅστις δηλ. ἐπιθυμεῖ λαυθάνειν βιῶν. — 4. Τριαίδε.) Τριαῦται ἦσαν αἱ εὐκλεοῦς μνήμης τυχεῦσαι συζεύξεις τῶν πρόσθεν, ἀφ' ὧν μόνιμοι ἔγένοντο. — 5. Μετὰ τὴν Ζελεΐτου τοξ.) Μαχεμένοις τοῖς Ἕλλησι καὶ Τρωσίν ἄρκος γίνεται λύται τὴν μάχην, καὶ μονομαχῆται Ἀλέξανδρον καὶ Μενέλαον τοῦ δ' Ἀλεξάνδρου ἠττηθέντος, καὶ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτιούντος κατὰ τοὺς ὅρκους Ἕλληνι καὶ τὰ ἀρπαχθέντα χρήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἠδικήματος τιμωρίαν. Πάνδαρος ἀνὴρ Ζελεΐτης κατὰ κέλευσιν τῆς Ἀθηναῖς, τοξεύει Μενέλαον περὶ δὲ τὴν Θεραπείαν τούτου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων Ἑλλήνων, Τρῶες ἐπίλασι σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ, ἐπιὼν τὸ στρα-

τόπεδον, τρὸς μὲν ἤδη παρατασσομένους παρακαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ, τοῖς δὲ ἀγνοοῦσι τὴν ἄγρῶν τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει ἐνταῦθα καὶ Διομήδαι ἐπιπλήσονται, ὁ παρ' αὐτῷ ἰστάμενος Σθένελος οὐκ ἔφειρεν, ἀλλ' ἀντέλεξε, τοῦ Διομήδους παρακαλοῦντος σιγᾶν, ἰλ. Γ. καὶ Δ'. — 6. Ὁ μὲν.) Σθένελος. — 7. Ὁ δὲ.) Διομήδης. — 8. Τῆς ἐκλέξεως.) Οὐ τῶν πάντων δοκίμων ἢ λέξις λέγεται γὰρ Ἐκλογή.

§ 11. 2. Θηρεύονται.) Τίνα δὲ τρόπον θηρεύονται οὗτοι καὶ ἄλ. — 3. Περιθρεκτέον.) Ἀυτὴ δεῖ περιτρέχειν καὶ αὐτὴ ἢ παραγωγή, οὐκ οἷα εἰ τῶν δοκίμων. — 4. Ἡ τοὺς Σάμνους.) Ἡ ὅσον περιτρέχουσι τοὺς Σάμνους. — 5. Ἀσπαλιευταί.) Οἱ τῇ Ὀρμῇ χρώμενοι